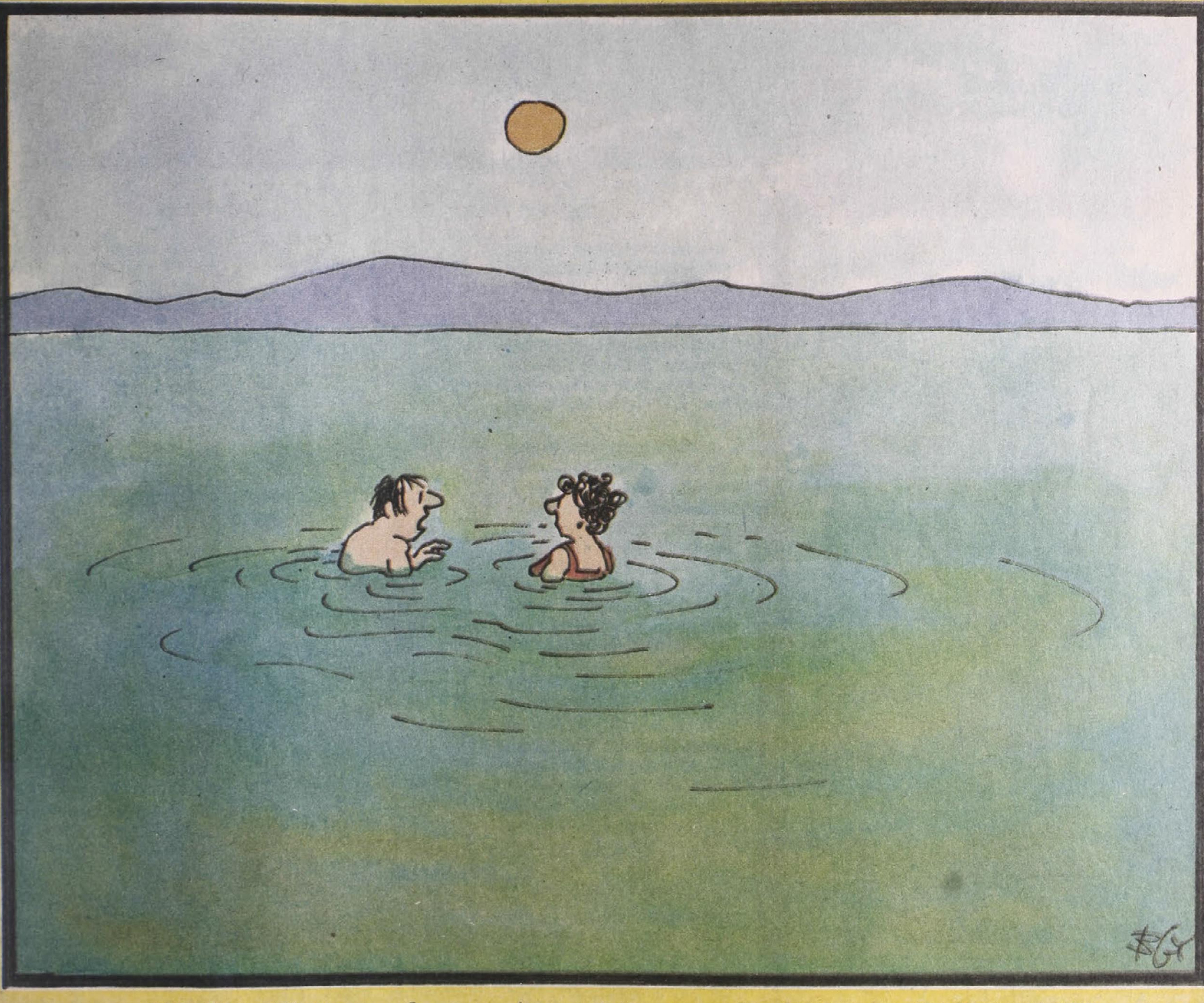
45. ÉVFOLYAM, 31. SZÁM Ára: 5,80 Ft 1989. AUGUSZTUS 2.

LUDAS MATYI

Brenner György rajza

– Végül mi lett azzal a szegény miniszterrel, aki ivott a Balatonból?

9. OLD.

Heti találós kérdésünk:

Miért maradtak távol
a vakációs választók?

A SZABADSÁGOT VÁLASZTOTTÁK

11. OLD.

Más most...

– Jobb is, hogy nem hallod: az ellenzék már Leninről pusmog...

– Az angoltanárokért cserébe ne küldjünk Amerikának szegény orosztanárokat?...

– Én voltam ennek a szobornak a modellje...

A semmit ölelő karokkal lépni ki a repülőgépből, zuhanni, pörögni, úszni a felhők között, a felhők alatt, aztán egy műanyag paplanról lecsüngve lebegni, puhán vagy keményen földetérni — ez nem a nyuszik kedvtelése, annyi szent.

Nemhiába hívták, hívják ma is az ejtőernyős ugrást a bátrak sportjának.

Mostanában azonban gyakran hallunk, olvasunk másféle ejtőernyősökről is. Így becézi az utca népe azokat, akik vezető tisztségekből, politikai, társadalmi irányítószervek, intézmények, különféle főhatóságok ormairól rugaszkodnak el, és kötnek ki valahol egészen máshol.

Fájdalmas tény, hogy róluk kevesebb megbecsüléssel, mérsékeltebb tisztelettel szól a köznép, mint illő volna.

Nagy igazságtalanság!

Legalább annyi kurázsi szorult beléjük, mint az igazi ejtőernyősökbe, sőt!

Mert könnyű ifjan, feszülő izmokkal, nincstelenül és gondtalanul csak úgy kiugrani az ájerba. De aki középkorú?! Vagy a nyugdíj küszöbén áll?! Amikor már petyhüdt az izom, zötyög a szív, szörcsög a tüdő?! Ahol van mit kockáztatni, nem is kevés?! Na, ugye!

És mekkora a különbség a két ugrás kivitelezése között! Az ómódi — valljuk be — roppant szimpla művelet. A fiatalnak csak el kell kezdeni a dolgot. Aztán idejében meghúzni a kioldó madzagot. Bár újabban már ez is automatikusan megy, azt mondják. Az ugrás fentről lefelé történik, erről gondoskodik a fizika. Kész. Ezzel szemben a modern ejtőernyős csodálatos kunsztokra képes. Fittyet hány a szabadesés törvényének. Oldalvást metszi át a légteret! Olykor magasabb ponton landol, mint ahonnan elrúgta magát! Már ami a fizetést, és az egyéb juttatásokat illeti. Lásd: tanácselnökként száll el, OTP-vezérként fog talajt stb.

Lelkierő dolgában is nagy a difi. A modernek javára. Mert az egyszerű, a hétköznapi ejtőernyős ismerős környezetbe potytyan. Taps, gratuláció, baráti ölelés fogadja, amikor célba ér. És a másik? A másik a szó legszorosabb értelmében az ismeretlenbe ugrik! Gőze sincs ahhoz, amibe csöppent! Madártani intézetet kell vezetnie úszómesteri képesítéssel, bankot társadalomtudományi oklevéllel, állami gazdaságot középfokú szuahéli nyelvvizsgával! Ehhez kívántatik csak igazán jó vitézi elszántság!

Nem is folytatom! A vak is látja, hogy az újfajta ejtőernyős nemcsak egyenrangú a hagyományossal, hanem egyben-másban túl is tesz rajta. Például a legfontosabb sportemberi tulajdonság, a szerénység terén. Nem hajhássza a népszerűséget, nem is szereti, ha beszélnek róla, maga sem szívesen nyilatkozik.

Mert ő a tettek embere!

Ő — ugrik!

A kellő időben, a megfelelő helyre.

Kürti András

MSZMP: Szorít bennünket az idő

LUDAS MATYI: MINKET MEG A NADRÁGSZÍJ!

ÉLŐ NYELV

– Ha azt hiszed, hogy most már mindent szabad, visszarendez majd apád!

TÚLKAPÁSOK UTÁN

– A végén még szétzüllik a családom, mert én már odahaza sem merek intézkedni . . .

FIZESSÜNK MINDENÉRT!

Tisztelt Lakossági Központi Sarc Centrum! Alulírott Madárlátta Béla (3768. Róbertváros, Hátulgombolós u. 167.) tudom, hogy már hosszabb ideje hallgatok, de erre magyarázattal is képes vagyok szolgálni. Arról van szó, T. Sarc elvtársak, hogy én vagyok a hallgatag többség!

Mégis, ezekben a sorsfordító időkben, amikor úgy fest, még Petőfi földi maradványait is sikerült megtalálni, úgy érzem, szólnom kell! T. Központi Centrum! Olvastam az újságban, miszerint egy illetékes — vagy talán illető? — azt nyilatkozta, hogy a Margitsziget egyre kevésbé gazdaságos és előnyös lenne, ha belépődíjat szednének, így növelvén a sziget bevételeit.

Ha még emlékszik rá T. Sarcolási Centrum Központ, én minden felülről jövő kezdeményezésnek őszinte híve, támogatója és végrehajtója vagyok. Nekem például tetszik az ötlet és alig várom már, hogy a Margitszigetre történő látogatáskor belépőjegyet szedjenek. Talán elnézhetik nekem, hogy az ötletet magamban továbbfejlesztettem és ezt most átnyújtom Önöknek tanulmányozásra és okulásra. Véleményem szerint a megoldás úgy lenne demokratikus, hogy akiknek kevesebb a jövedelmük, azoknak kevesebbet kelljen fizetniük a sziget használatáért. (Például egy háromgyermekes család jelentős kedvezményeket kaphat, a három- vagy több gyermek meglétét pedig egy erre a célra létrehozandó hivatal igazolná.)

További kedvezményes szigeti látogatásra lenne lehetőség télen, ha a hőmérséklet mínusz 15 fok alatt van. Ekkor a sétálók és a szerelmespárok 20, az egy év alatti kisgyerekek pedig 50 százalékos mérséklésben részesülhetnének. Tudom, Önök T. Sarc Központ ezt mai nehéz gazdasági helyzetünkben esetleg holmi renyheségnek, sőt, pipogyaságnak minősíthetik, ám én határozottan úgy érzem, népünket megilletik a különféle kedvezmények.

Véleményem szerint a Margitsziget után a kísérletet előbb a Belvárosra, majd később fokozatosan az összes többi utcára is ki lehetne terjeszteni. Ez azt jelentené, hogy minden utcának lenne egy úgynevezett árjegyzéke, amelyben részletesen és naprakészen szerepelne, hogy az illető utca használatáért mennyit kell fizetni. Természetesen külön tarifa vonatkozna az autósokra és a gyalogosokra, s a rendelkezés részletesen szabályozná, hogy mi mennyibe kerül. Például: egyszerű kirakatnézés 5 forint, ugyanez vásárlási szándékkal 10 forint; buszra, villamosra foganatosított várakozás 10 percig 20 forint, minden további megkezdett negyedóránként újabb 20 forint; ismerősöknek történő integetés az úttest túloldaláról 7 forint, ugyanez zebrahasználattal 10 forint. Tudom, ez a rendszer elsőre talán kissé bonyolultnak tetszik, ám tapasztalatom szerint mindent meg lehet szokni, csak idő és megfelelő hozzáállás kell hozzá.

Igaz, T. Központi Sarcolási Centrum, az általam javasolt rendszer számos új szakembert igényelne, akik szakszerűen tudnák lebonyolítani a befizetések nyilvántartását és a visszaélésekből adódó büntetések behajtását. (Visszaélésen például azt értem, hogyha egy állampolgár használja a zebrát, ám fondorlatos módon csupán kirakatnézési díjat fizet!)

Amennyiben elképzeléseim zöld utat kapnának, ez nézetem szerint elősegítené, hogy a közért felelősen gondolkodó állampolgárokká váljunk. Nem élnénk hebehurgyán, bele a világba és ha az utcákon kószálunk, akár céllal, akár cél nélkül, tudjuk miért és mennyiért tesszük azt.

Azt is tudom, T. Sarc Centrum, hogy sok családban már a hónap közepétől gondot okozna a fent vázolt díjak kifizetése. Rájuk is gondoltam: számukra egy hosszú lejáratú, viszonylag elviselhető kamatterhű kölcsönt lehetne folyósítani, amely az alacsonyabb jövedelműeknek is lehetővé tenné, hogy kimenjenek az utcára.

Feltéve, ha ezek után lesz még kedvük hozzá.

Tisztelettel: Madárlátta Béla

Föld S. Péter

HULLÁMLOVAS

– Tudod milyen a reform-tyúkszem?
– Nem.
– Tudod milyen a reformkommunista?
– Nem.
– Na, olyan a reform-tyúkszem is.

(M. L.)

RANGSOROLÁS

Z. már művészi fokon tehetségtelen.

NAGYEVŐ

— Kérek egy szép sült ökröt.
— Becsomagoljam, vagy itt tetszik elfogyasztani?

GYILKOS

Sajnos, a poéngyilkos is mindig visszatér a tett színhelyére.

KÖLCSÖN

— Kölcsön kértem tőled 1942-ben kétszáz pengőt.
— S most meg akarod adni?
— Nem. Még egy kis haladékot kérek.

CINIZMUS

A tehetségtelenség önmagában kevés. Egy kis szerencse is kell az érvényesüléshez.

BARÁTNŐK

— Most, hogy a kozmetikus eltüntette a ráncaidat, húsz évvel öregebbnek nézel ki.

EGY SZÍNÉSZHEZ

— Nem terhes önnek az a népszerűség, amit soha nem ért el?

MOZIRAJONGÓ

— Ön nem jelent meg a tíz órakor tartandó esküvőjén.
— Igen, mert épp akkor kezdődött egy remek film az Urániában.

FÉRFIDOLGOK

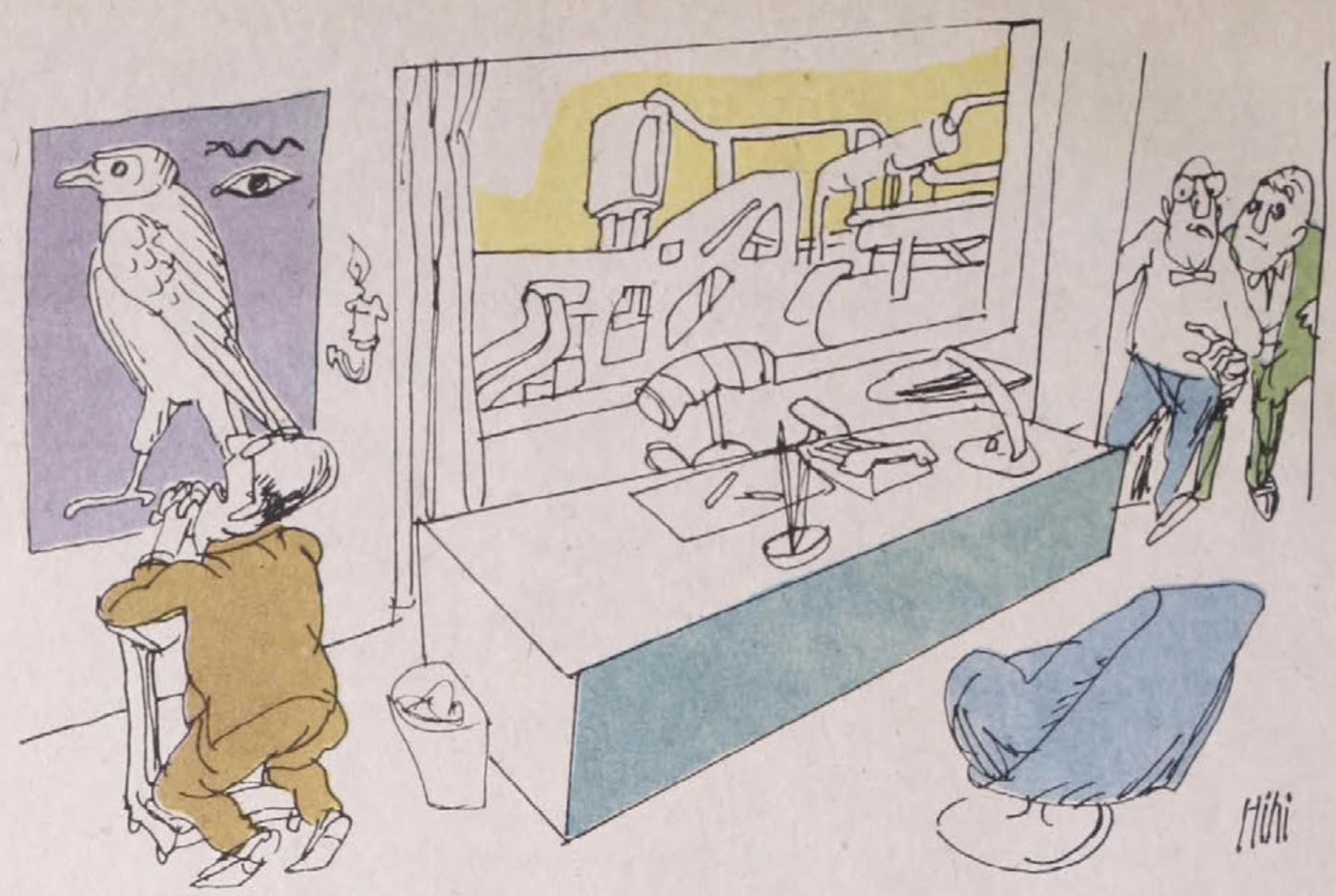
— Sajnos romlik a szemem. Már csak a csinos nőket látom meg az utcán.

AUTÓBUSZON

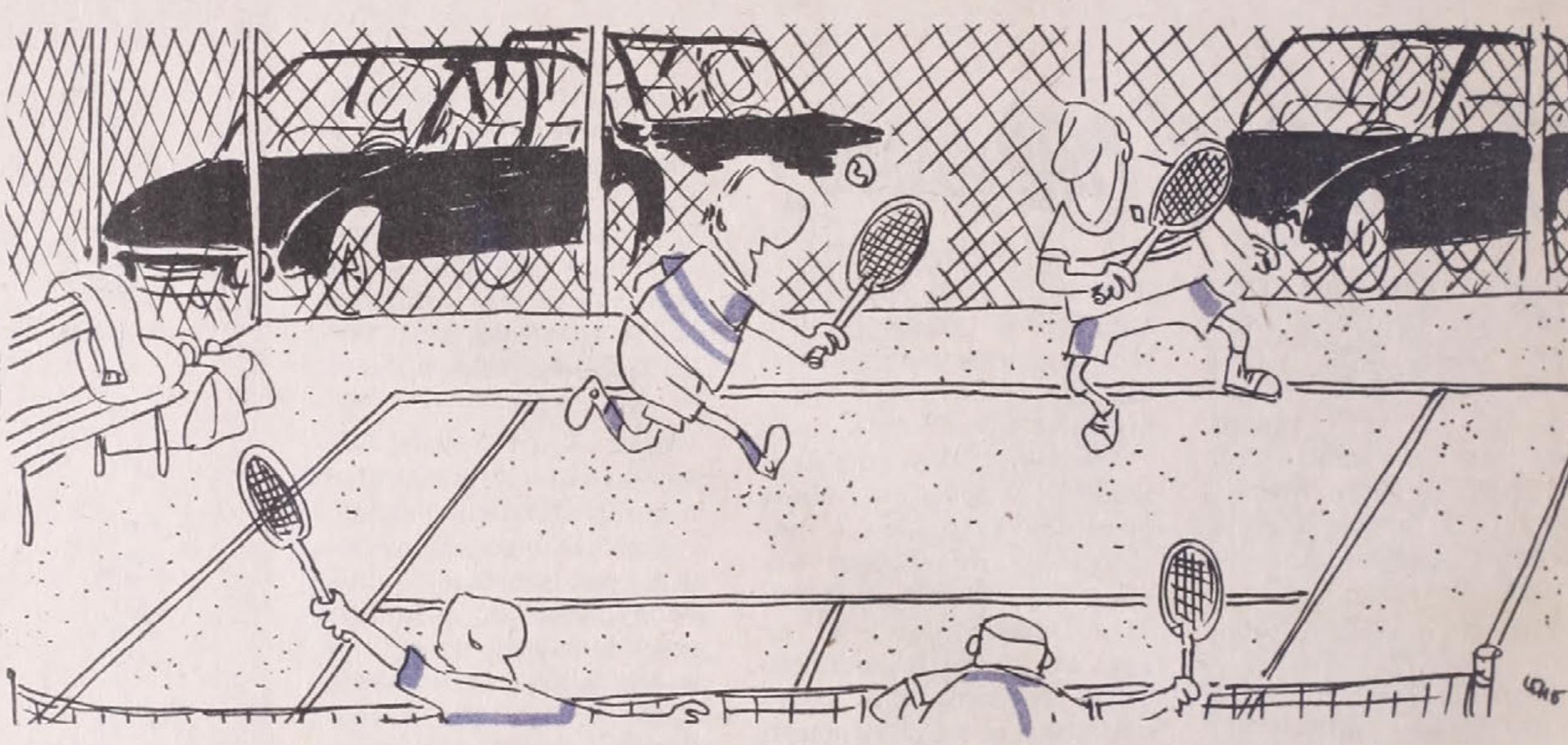
— Uram, igazán átadhatná a helyét! Lehet, hogy jövő ilyenkorra állapotos leszek.

Galambos Szilveszter

CSODAVÁRÁS

– Azt hiszem, itt az ideje, hogy pályázat útján keressünk új igazgatót!

– Holnap nem jövök, befekszem a Kútvölgyibe megoperáltatni magam valamivel, amedig még lehet

AUTÓS PLETYKÁK

Autós berkekben azt beszélik, hogy:

Tabajdi Csaba visszakérte a Merkurtól Dacia-befizetését. Inkább más lóra (kocsira) tesz.

Pozsgay Imre is abbahagyta, hogy saját kocsira gyűjtsön. Állítólag a köztársasági elnöki Mercedesre vár.

Antoniewicz Roland, a Magyar—Lengyel Diákok Országjáró Szövetségének elnöke, aki emlékezetes beszédet mondott Phenjanban a VIT-en, speciális járművet szeretne: csehszlovák motorral ellátott, román karosszériába bújtatott észak-koreai dongót.

A Magyar Demokrata Fórum vezérkara az elmúlt hétvégén a Balatonhoz indult. Nem az M7-es autópályán mentek, de nem is a régi 70-es úton. Egy harmadik utat választottak. Nem tudni célhoz érték-e.

A Magyar Október Párt aktivistái több pesti taxist is megtévesztettek. Szegények nem tudták, hogy a Münnich Ferenc vagy a Nádor utcába menjenek a kuncsaftért.

Németh Miklós új kormánya eddig jól szuperál. Az élesebb kanyarokban néha berezeg, a holtjátékon majd állítani kell. Hamarosan gyorsabb sebességre kell kapcsolnia, szeptemberben a Hetektől várja az ötödik sebességfokozatot.

A Szabad Demokraták Szövetségének vezetői ócska Trabantokon és Ladákon járnak. Pedig álmaik kocsija egy Audi, egy Opel, egy Porsche. Még várniuk kell.

A szociáldemokraták két frakciója éles harcban áll egymással, egyben viszont közös platformon vannak: a svéd típusú Volvo a világ legjobb kocsija.

Glatz Ferenc művelődési miniszter kihirdette munkatársainak, nem kötelező orosz Samarával járniuk. Vezetgethetnek angol, francia, német, spanyol és olasz kocsikat is, ha majd el tudják olvasni a kezelési utasításokat.

A kisgazdapárt nagyválasztmánya buszt kíván vásárolni. Abban máris megegyeztek, hogy a busz ne legyen csuklós, mert az középen könnyen szétszakadhat.

Grósz Károly javasolta az MSZMP Elnökségének, hogy Trabantot használjanak. Abban nincs ötödik hely.

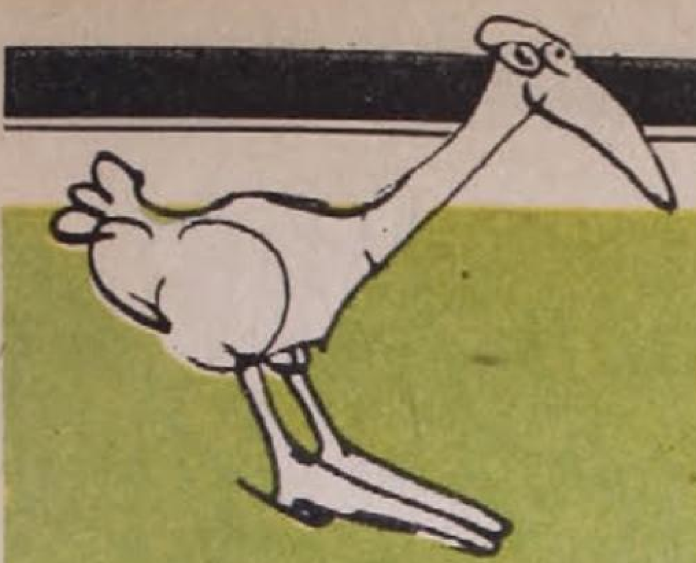
A Magyar Néppárt prominensei a farmertraktorrá átalakítható családi személykocsi prototípusán dolgoznak.

A magyar környezetvédők korszakos találmányon dolgoznak. Olyan kocsit terveznek, amelyet benzin helyett tiszta Duna-víz hajt. Eredmény még nincs, de a munkát már felfüggesztették.

Prominens magyar újságírók a damaszkuszi úton kisvállalkozásban benzinkutakat nyitottak. 56-os oktánszámú üzemanyag kapható, egy darabig még jól lehet vele hajtani.

Új biztosító nyílt a napokban a Bush-körúton. Itt köthető biztosítás durrdefekt (visszarendeződés) esetére.

Majláth László

Újsághír: Megtalálták Petőfi hamvait

MI MEG KERESSÜK PETŐFI SZELLEMÉT...

GÁZ VAN!

(Kiküldött munkatársunk jelenti Tengizből)

A Malév charter járatának személyzete már behunyt szemmel is odatalál Gurjev repülőterére. Sőt, lehet, hogy az ekipázsnak tényleg be is kell hunynia a szemét, ugyanis a személyzet Kievben egy szovjet katonai navigátorral egészül ki. Kell is az óvatosság, hiszen a Szovjetunió stratégiailag fontos területe felett repülünk.

Tízezer méter magasan, a koromsötét éjszakában...

*

Gurjev megyeszékhely Kazahsztánban, itt ömlik az Ural folyó a Kaszpi tengerbe. A folyó egyik partja Európa, a másik már Ázsia. Ha a folyót átívelő híd közepén terpeszben állsz, az egyik lábad még Európában van. De te azért már Ázsiában.

*

Gurjevtől már csak egy ugrás Tengiz. Ez az ugrás nyolc órányi autóutat jelent a sivatagban. Nekem szerencsém van, mert a tengizi magyar tábor bombacsinos utaztatója betuszkol egy ruhásszekrénybe. Az öreg bútordarabról később kiderül, hogy az az Aeroflot egyik AN—2-es típusú repülőgépe; még Cskalov tanulhatott rajta repülni. A minden felesleges komfortot nélkülöző szerkezet az aerodinamika valamennyi törvényét meghazudtolva a levegőbe emelkedik, hogy jó egyórányi szörtyögés és bukdácsolás után a tengizi repülőtér irányítótornya mellett huppanjon a sivatagi homokra.

Az irányítótorony egyébként egy bot, jó erősen a földbe verve.

*

Nem is Tengizbe érkeztünk, hanem Magyarújvárosba. A városka utcáin magyar nyelvű utcatáblák, magyar rendszámú autók, egy szerény irodában magyar konzulátus működik, és a boltban Radeberger sör kapható. A többezer ott dolgozóval együtt költöm el az első szerény tengizi ebédemet (erőleves, bifsztek tükörtojással, mogyorótorta, őszibarack + korlátlan repeta). A tengizi magyar péküzem naponta kétszer süt friss kenyeret, a táborban teniszpályák, kondicionálóterem, klimatizált hálószobák; a férfiak csokoládébarnák, frissen borotváltak, a hölgyek jókedvűek, és a legutolsó pesti divat szerint öltözöttek. A tábor felett lobogó nemzetiszínű trikolór egyben azt is jelzi, hogy a magyar pionír oknak sikerült itt néhány hektárral megnövelniük a vén Európa területét.

*

Magyarújvárosban madárcsicsergésre ébredsz. Tudom, hogy most felcsapod a Brehm-et és meghazudtolsz, mert a sivatagban nincsenek énekes madarak. Nem is ők művelik ezt, hanem a Magyar Rádió lelkes kinti csapata, akik madárcsicsergéssel ébresztik a tábort. Utána rögtön a legfrissebb hírek következnek; ez nagyon fontos, mert a hazai újság igazi hiánycikk, hiába: kazahföldön lassan jár a posta... A város lakói innen, a tábori rádió adásából tudták meg azt is; népes parlamenti delegáció járt náluk, hogy tanulmányozzák az ott dolgozók életkörülményeit...

*

Tengizben egyébként gáz van! No nemcsak azért, mert az ottani magyarok a világ leggazdagabb gázmezője felett dolgoznak, nem is azért, mert a gázálarctáska (szimatszatyor) nélkül egy lépést sem tehetsz. Azért van gáz, mert a tengiziek tudják, hogy a nagymarosi balhé után most ők jönnek sorra. Mert bár az ottani beruházás első lépcsőjét bámulatra méltó technikai színvonalon készítették el — idehaza azt tartják, hogy egy kicsit sokba került ez nekünk. Egy rubelt majd' 170 forintért termeltünk ki. Az itthoni nagyokosok ezt persze sokallják, és alig várják, hogy a szovjet—magyar relációban is áttérjünk a dollár elszámolásra. Persze igazándiból akkor fognak majd csalódni, ha megtudják, hogy a szovjet árfolyam szerint egy dollár csak hatvan kopeket ér...

*

A magyar munkások körében a tábor vezetőinek népszerűségi indexe az utóbbi időben romlott. Főleg amióta megjelent Alfi. Alfi kölyökfóka. Egy vihar sodorta ki a tengerből, ott találtak rá a melósok, a sivatag közepén. Egy éjszaka alatt olyan úszómedencét építettek neki, amelyet bármelyik kaliforniai milliomos is megirigyelne, egy — nyilván COCOM-listán lévő kompresszor — bugyogtatja benne azt a tengervizet, amelyet lajtos kocsival hordanak neki. Alfi csak friss halat eszik, és imádja a magyar nótákat. Csupán a szegény magyar konzulnak fő a feje, ugyanis Alfi menedékjogot kért Magyarújvárosban...

Trunkó Barnabás

Fülöp György

Utóhangok

– Ön szerint mit jelképez ez a huszonötmillió?

– A takarékosságot!

– Hogyan?

– Úgy, hogy a pazarláshoz kevés, de a befektetéshez elegendő.

– Kár, hogy Amerikában nincsen szocializmus!

– Miért?

– Megértőbbek lennének!

– Így sem panaszkodhat! Nagyon szép dolgokat mondott az elnök.

– Igen, igen, de azért nem kellett volna mondania, hogy a magyar népre még sok áldozatvállalás vár...

– Miért?

– Mert ezekután a kormány arra fog hivatkozni, hogy neki az amerikai elnöktől van felhatalmazása...

(TPJ)

Vonaton

— Halló, kalauz!
— Parancsoljon, uram.
— Látni már az alagút végét?
— Látni, uram.
— Hiszen ez nagyszerű, kalauz!
— Nem annyira, uram.
— De hát miért, kalauz?
— Mert ez még csak az innenső vége, uram!

(p. p.)

– Érdekes, amióta szünetel a futballbajnokság magának megszűnt a magas vérnyomása . . .

APAD AZ APPARÁTUS . . .

MÓRICKÁK

Sajnálom a mi kis tévénket. Nincs pénze új filmeket forgattatni, sőt villanyszámla-kifizetési gondokkal küszködik, akár egy jobb napokat látott kisnyugdíjas. Mire valóban a nemzeté leend, ugyanúgy le lesz robbanva, mint maga az ország. Így aztán érthető, ha még egy üveg borra sem költ. Tévéjátékainkban évek óta valami erősen hígított málnaszörpszerűséget isznak vörösbor címén. (Ahogy Móricka a vörösbort elképzeli . . .) De jó, tegyük föl, hogy rozét isznak a tévébeli „vörösborozók". Ennyi rozé eddig még összesen sem termett ugyan hazánkban, de hát istenkém, szegény ember színes vízzel főzi a publikumot. Az azonban már mégis sok egy kicsit, ha ezt a halványrózsaszín löttyöt *rum* gyanánt (!) rakják elénk, mint legutóbb a minden, egyéb vonatkozásban kitűnő, *Románc* címet viselő produkcióban. Hát egy vacak kétdecis kólára sem telt a keretből? Az, szénsavtalanítva, még mindig inkább hasonlítana rumra, mint ez az izé. Vér kék tintával, írógépszalag cipőpertlivel sosem lesz helyettesíthető.

+

Nézem *Az úr árnyékban marad* című, franciák által írt, de NDK-filmesek földolgozta krimit, és ámulok. Olyanok e francia környezetben játszódó francia mű franciái, amilyennek őket a porosz Móricka elképzeli. Néhány előkelő úron kívül mindegyiknek valami izé van a fején. Kinek vaj, kinek valamilyen tökfödő, sapka vagy kalap. A főnyomozóén történetesen kalap, melyet még a legvérfagylalóbb úri szalonban sem vesz le, nem hogy a bisztróban. Csaposok, hotelrecepció-alkalmazottak és visszaeső bűnözők egyaránt holmi sapkafélét hordanak, munka közben is. Nélküle nyilván sem dolgozni, sem aludni nem tudnának. Csekély szépséghiba, hogy egyikükön sem igazi francia *béret* látható, olyan, amilyet a gallok *az utcán* csakugyan szívesen viselnek, inkább a német Hansa-városokban valaha dívott széles *etwas*.

No és a vezérdetektív kabátja! Nem vitás, ez a testéhez szinte odanőtt, lehetetlen ruhadarab, mely szemlátomást Columbo hadnagy néhai ballonjával van hivatva fölvenni a versenyt, valóban túltesz példaképén, mind koszosságban, mind súlyban. Megint csak apró szépséghiba, hogy ilyesféle felöltőt — néhány *clochard*-on kívül — élő francia még véletlenül sem kanyarintana magára. Bizony, nem ártott volna, ha a rendező úr személyesen győződik meg arról, milyenek is a franciák a valóságban. De belátom: egy NDK-beli rendező számára ez kissé körülményes, ha egyszer nincs meg benne (s mitől is volna?) a francia Marcel Aymé híres faljárójának egyedi képessége.

+

Nemrég e hasábokon arra biztattam honfitársaimat, hogy hathatósan jótékony *cselekedetekkel* politizáljanak. Nem vettem figyelembe, hol élek. Egy jószívű értelmiségi ugyanis (láthattuk a tévében) néhány órás önkéntes társadalmi munkában rámpát eszkábált össze a Margit híd budai hídfőjénél lévő élelmiszerbolt bejáratához, hogy a tolókocsis rokkantak is be tudjanak gördülni az üzletbe. A boltvezető, miután a hosszas műveletet türelmesen végignézte, ennek befejezte — és a kamera távozása — után a rámpát *fölszedette és kidobatta*, amaz nem lévén eléggé „esztétikus". Ha '45-ben él, nyilván a közeli Manci hidat is szétszedeti, amiért nem elég szép. Legföljebb a lakosság nem jár-kél a két part közt.

Cselekvő politizálás Magyarhonban? Ahogy azt Móricka elképzelte! Mármint alulírott:

Timár György

MAGYAROS ÉSZJÁRÁS

– Most, hogy válik a Brinkmann professzor, biztos elfogad majd hálapénzt ! . . .

VANNAK UTCÁK VANNAK HÁZAK

Alternative is, legálisan is akciók indulnak némely pesti utcanevek megváltoztatására. Az ügy jogos, miért ne fejezzék ki a pesti utcanevek is ugrásszerűen fejlődő korunk jövőbe dübörgő lelkiségét. Minthogy az adott gazdasági helyzetben messze ez a legnagyobb gondunk, mi is kötelességünknek éreztük, hogy beálljunk a sorba és újító kedvünk lobogóját magasra emelve a következő névváltoztatásokat javasoljuk:

Acélmű u. — Dotálom u.
Ág u. — Azisház u.
Ajándék u. — Mariahilferstrasse.
Alagút u. — Holavége u.
Álom u. — Stabilizáció u.
Amerikai út — Azajó út.
Aranyalma u. — Dollárisalma u.
Auróra u. — Nabumm u.
Bán u. — Akárakutya u.
Bánk bán u. — Bank pang u.
Bethesda u. — Betlizde u.
Borkő u. — Búzaiskő'-békeiskő' u.
Bőség u. — Nagymarosság u.
Bukarest u. — Szögesdrót u.
Citera u. — ÁFA u.
Cservenka tér — Visszahívó tér.
Csipkerózsika u. — Aludjtovább u.
Délibáb u. — Kibontakozás u.
Építő út — Demiből út.
Fehérholló u. — Konszenzus u.
Fürdő u. — Befürdő u.
Gazdálkodó u. — Szanálom u.
Gondolás u. — Újragondolás u.
Gödör tér — Bányabéka tér.
Gyakorló u. — Ránkfér u.
Halász u. — Zavarosban u.
Harang u. — Értünkszól u.
Hízlaló tér — Vezetőképző tér.
Holló u. — Kivájja u.
Hűség u. — Azmegmi u.
Járóka u. — Helybenjáróka u.
Jólét u. — Neröhögtess u.
Jószerencse u. — Feneselátta u.
Kilátás u. — Jólnézünkki u.
Kisbér u. — Hajaj u.
Köszméte u. — Jösszmégte u.
Lenin krt — Hatudtavolna krt.
Liptó u. — Túró u.
Marx tér — Nemőtehetróla tér.
Mézes u. — Madzag u.
Oroszvég u. — Részleges u.
Ötvenes u. — Hócipő u.
Öv u. — Eggyelbeljebb u.
Présház u. — APEH u.
Rózsás u. — Nemigazán u.
Rögös u. — Naná u.
Segesvár u. — Barguzin u.
Svájci út — Azserossz út.
Szépkilátás u. — Odanerohanjak u.
Vesszősfia János u. — Gumibotos András u.
Vidámvásár u. — Ülésszak u.
Vizafogó u. — Devizafogó u.

Na és mi lehet a lemaradásból kivezető út neve? Világos. Dohány utca.

Peterdi Pál

Forintért is rulettezhetünk Budapesten

SZIMPLA VAGY SEMMI...

LEHOCZKI:

KIS MAGYAR LÉLEKRAJZ

ALTERNATÍV SZOLGÁLAT

– Na, most aztán szakszerű ellátásban részesül, látom, itthon van a katonafia!

ÚJ VÁLLALKOZÓ

– Persze, hogy nem tudtam eltartani a családomat, amikor kétszáz adminisztrátort tartottam el a cégnél . . .!

KELET-EURÓPAI SZEMLÉLET

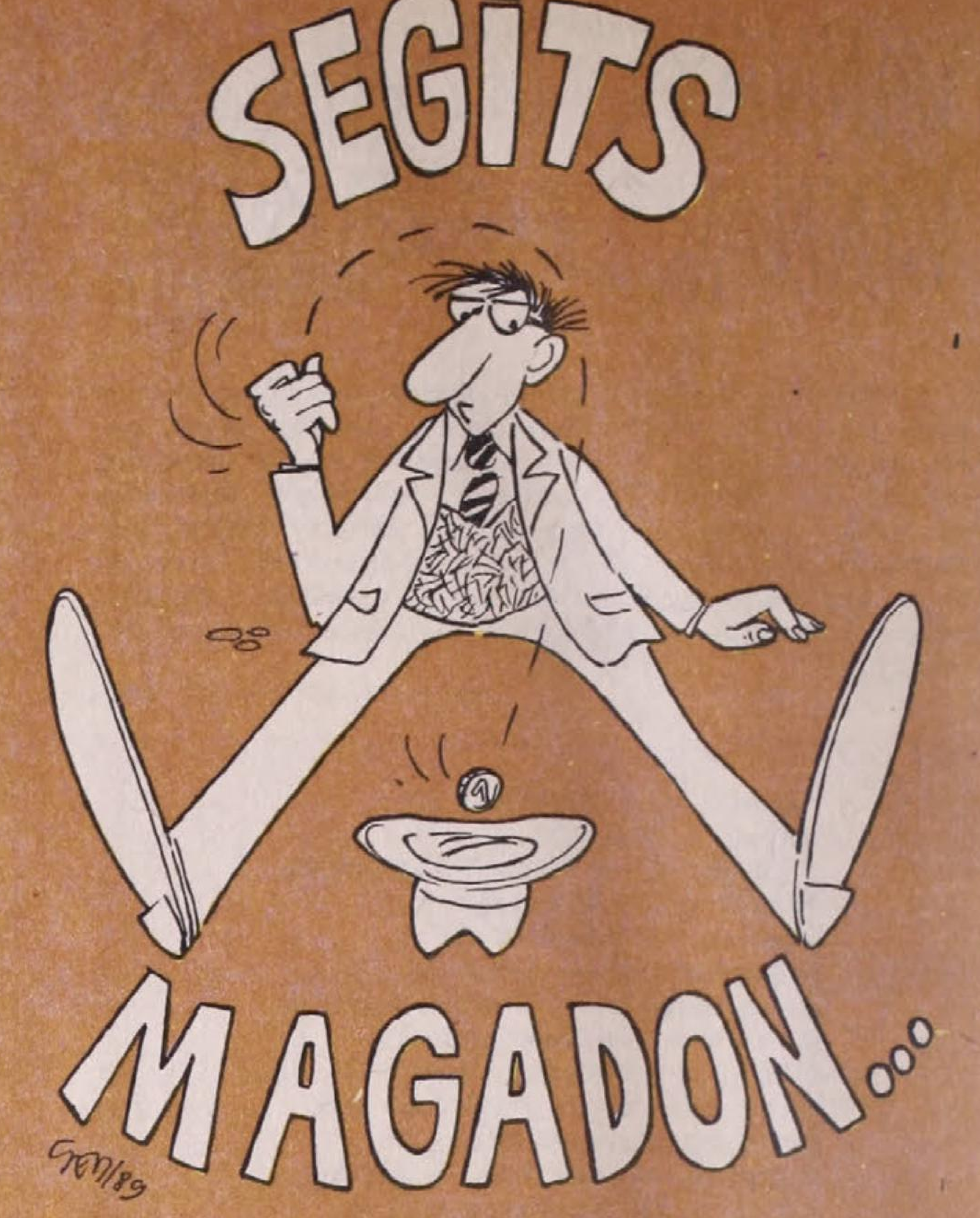

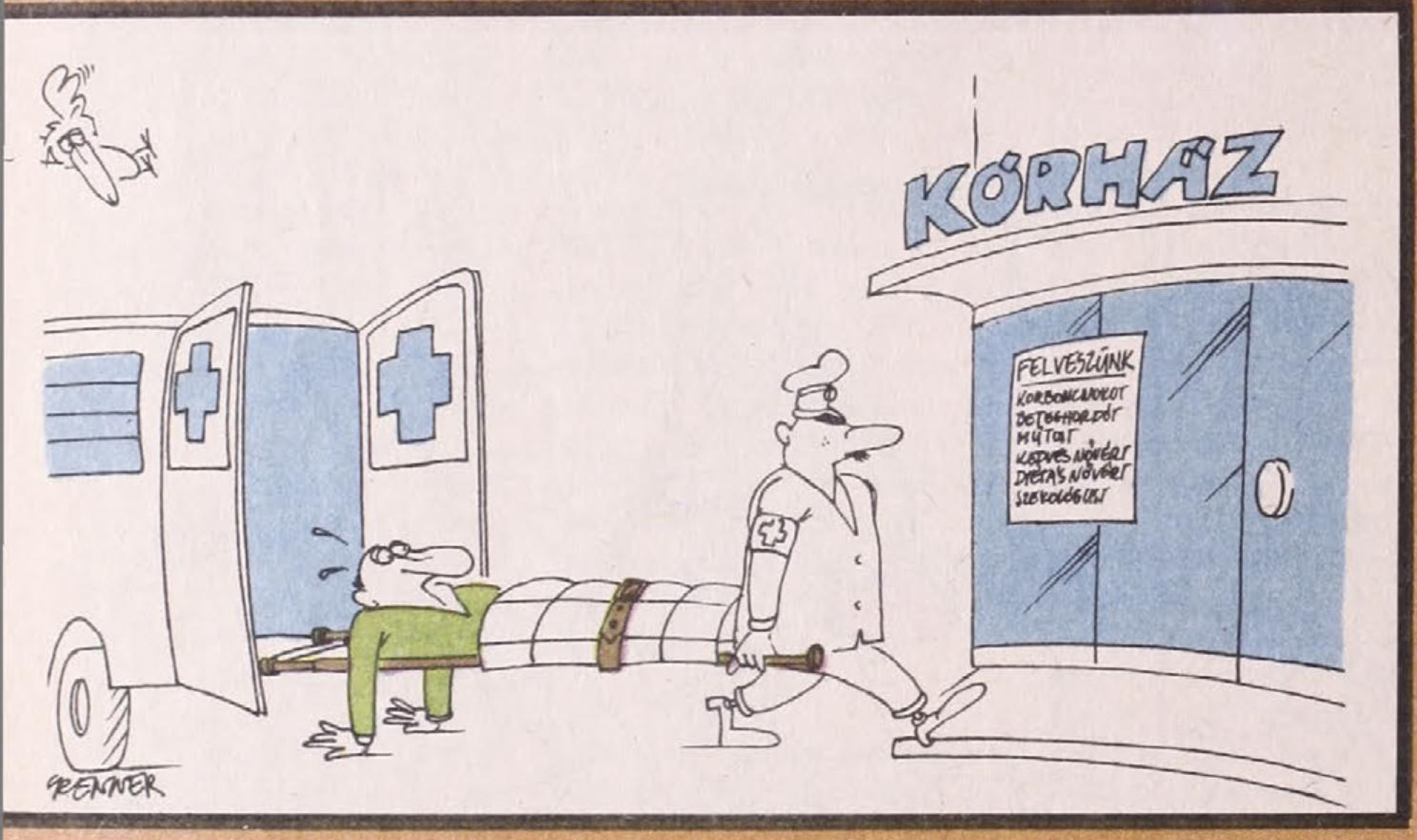
– De hát egy ilyen autóba bele se fér kétszáz kiló krumpli télire!!

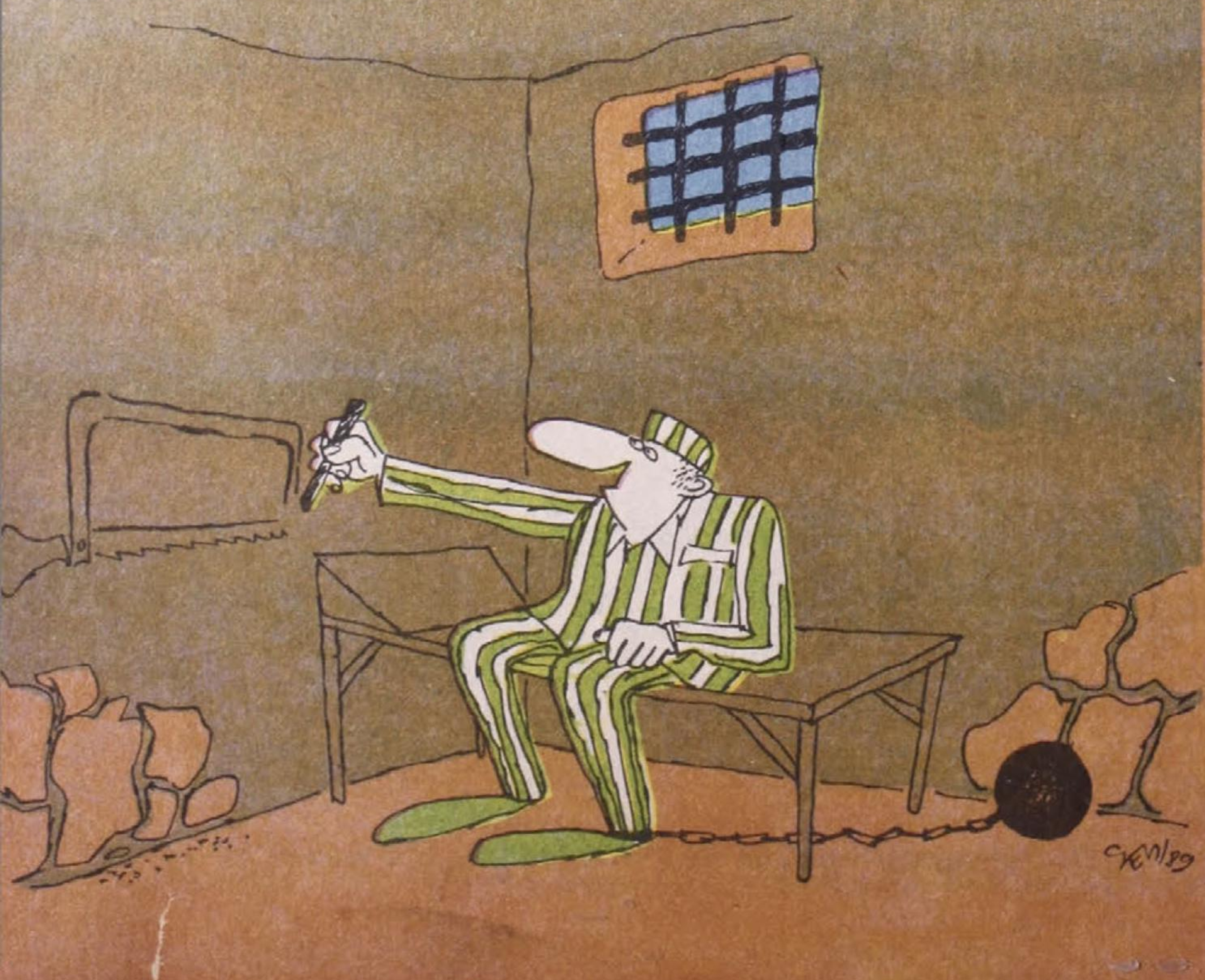
TANÁCS A TANÁCSTÓL

– Készpénzsegélyt nem adhatunk, de beszállnánk fejlesztésként mondjuk egy lakáskultúra üzletbe ...

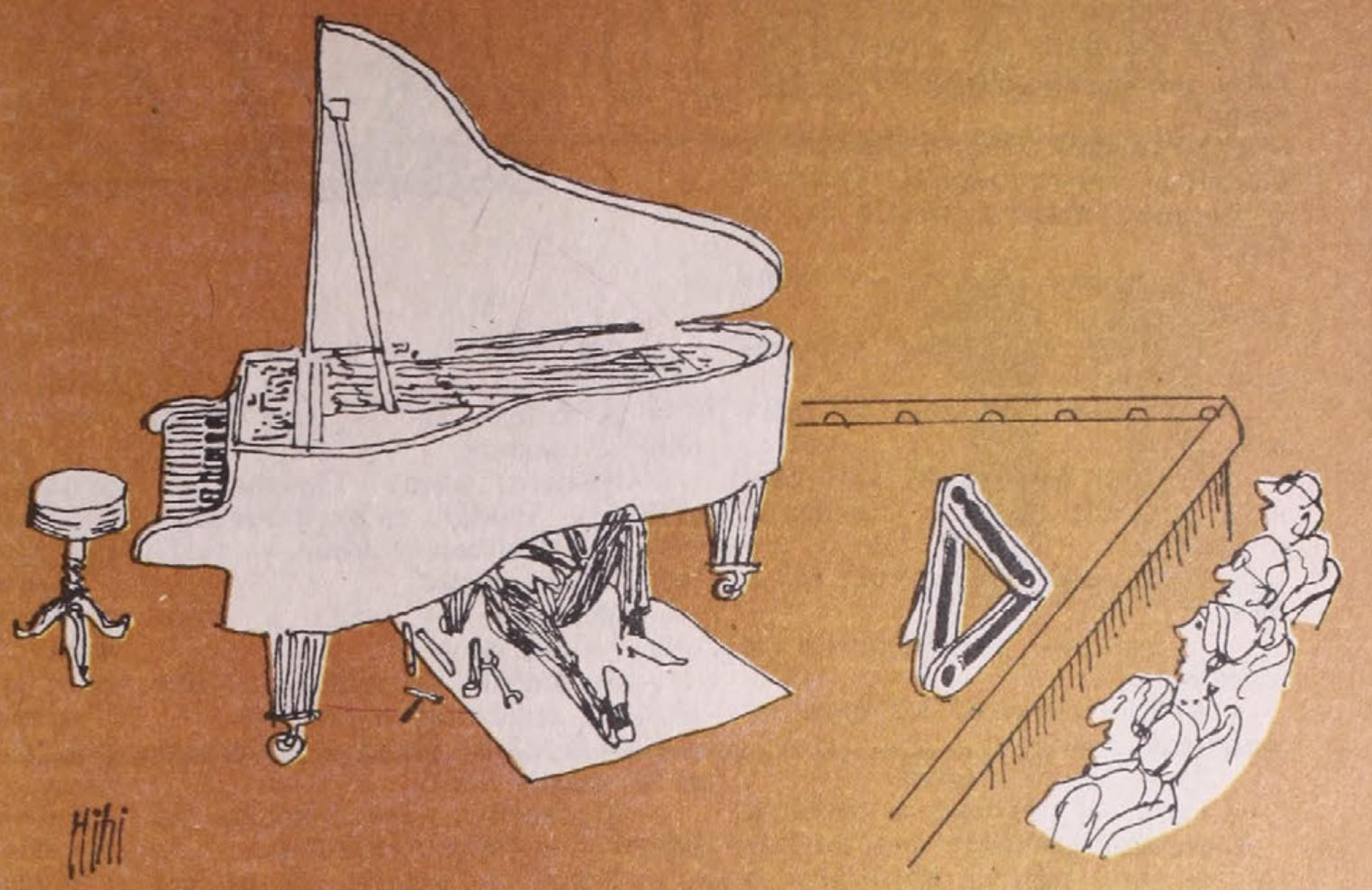

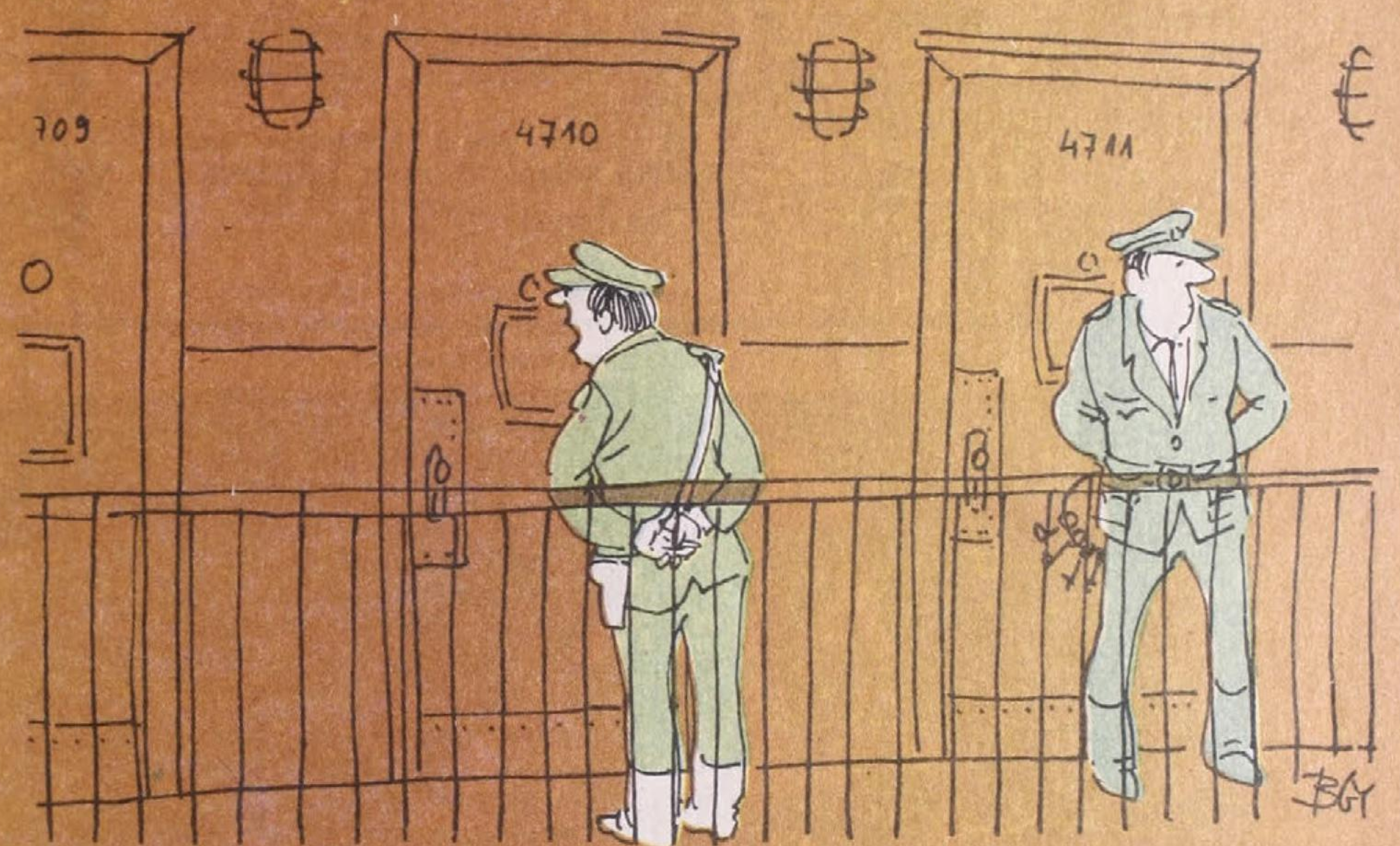
– Nem várom meg, hogy ejtőernyőst csináljanak belőlem, inkább katapultálok fölfelé.

– Nem telik nekik egy négyütemű Bösendorferre?

MAGYAR BÖRTÖNVISZONYOK

– Üljenek egymás ölébe, fiúk, hogy elférjenek!

– Ezt hallgasd meg, atyám, az emeszempétől imádkoznak!

CSÁKY PÁL

A CSŐ

Ezerkilencszáznyolcvankilenc június huszonhetedikén, délután fél négykor, eltörött az új lakótelep vízvezetékének főnyomócsöve. A szétömlő víz elöntött néhány pincét, szeméttárolót és Trabantot.

A helyszínre azonnal kiszállt a vízművek rohamcsapata. Elzárták a főcsapot, majd a sérült helyre siettek.

— Ez bizony eltörött — állapította meg a munkás.

— Eltörött — hallatta véleményét a mester.

— Hallatlan — szólt a mérnök is.

— Ki kell ásni és ki kell cserélni a sérült részt — mondta a munkás.

— Úgy van — hagyta rá a mester.

— ... van — visszhangozta a mérnök.

— Akkor hozom a szerelést — mondta a munkás.

— Jó — így a mester.

— Hozd — bólintott a mérnök.

A munkás csákányt, lapátot hozott és még egyszer körüljárta a helyszínt.

— Akkor innen kezdeném — mondta.

— Onnan — helyeselt a mester.

— Rendben — hagyta rá a mérnök.

A munkás felemelte csákányát és belecsapott a nedves földbe.

* * *

Kilenc óra felé besötétedett.

— Hozok lámpát — mondta a mester.

— Helyes — felelte a mérnök.

A munkás a cipőjét tisztogatta. Az alkony egyre sűrűbb lett.

— Rövid — mondta a mester.

A mérnök hitetlenkedve csóválta a fejét. Tíz centi hiányzott a vezetékből.

— A raktár már zárva van — szólalt meg a munkás.

— Nincs mit tenni — tárta szét a kezét a mérnök. — Holnap folytatjuk.

* * *

A reggel a gödröt félig kiásva találta. Nemsokára megjelent a rohamcsapat.

— Akkor folytatnánk — szólalt meg a munkás.

— Bele a közepébe — mondta a mester.

— Ez a beszéd — helyeselt a mérnök.

— Baj van — nézett körül a munkás. — Eltűntek a szerszámaim.

— Már megint — csóválta a fejét a másik kettő. — Hozunk — indították a kocsit.

* * *

Délután kettőre kész lett a gödör.

— Itt — mutatja a munkás.

— Ott bizony — hagyta rá a mester.

— A fránya cső — jött közelebb a mérnök.

— Akkora, mint Jónásban a cethal — csodált rá a munkás.

— A cethalban a Jónás — javította ki a mester.

— Mindegy — szólt a mérnök. — Jó nagy.

— Betömjük — dugott a szájába új cigarettát a munkás.

— Más nem marad — bólintott rá a másik kettő.

— Kicserélem, besulykolom és kész — mondta a munkás.

— Nono! — emelte fel az ujját a mérnök. — És az előírások?

— Dugjuk össze a fejünket — javasolta a mester.

* * *

Két óra múlva kész volt a terv.

— Lerajzolom — szállt kocsiba a mérnök.

A másik kettő árnyékos, szélvédett helyet keresett magának.

* * *

— Jóvá kellene hagyatni — nézte a mérnök a rajzot. Bekopogott a szomszéd ajtón.

— Ügyes — hajolt közelebb a főmérnök. — Bár ezt a részt itt másként oldottam volna meg.

— Látom, már javítottatok rajta — szólt az igazgató is. De ezt az apróságot itt elnéztétek. A koefficiens! — emelte fel az ujját.

Nyolcra kész volt a terv, jóváhagyva. A mérnök, mire kiért, koromsötét lett.

— Remélem, éjjel is dolgoztok — szólt még neki indulás előtt az igazgató.

— Hogyne, természetesen — bólintott nagyot a mérnök, mielőtt kocsiba szállt.

* * *

A mester és a munkás ott ültek, ahová délután az árnyék esett.

— Kész — mondta a mérnök. — Gyújtsatok lámpát, kezdjük.

— Azt nehe... zen — mondta nehezen a munkás.

— Dde nehezen ám — toldotta meg a mester és legurította magáról az utolsó sörösüveget.

— Hm... — nézett körül a mérnök. — Nincs vezeték?

— Vezet... zeték van — szólt a munkás. — Csak éppen beázott.

— Ki kellene cse... rélni.

— Akkor holnap reggel — tárta szét a kezét a mérnök

A hajnal a csövet lyukasan találta. Kisvártatva megjött a rohamcsapat.

— Nézzük hát a tervet — szólt a mester.

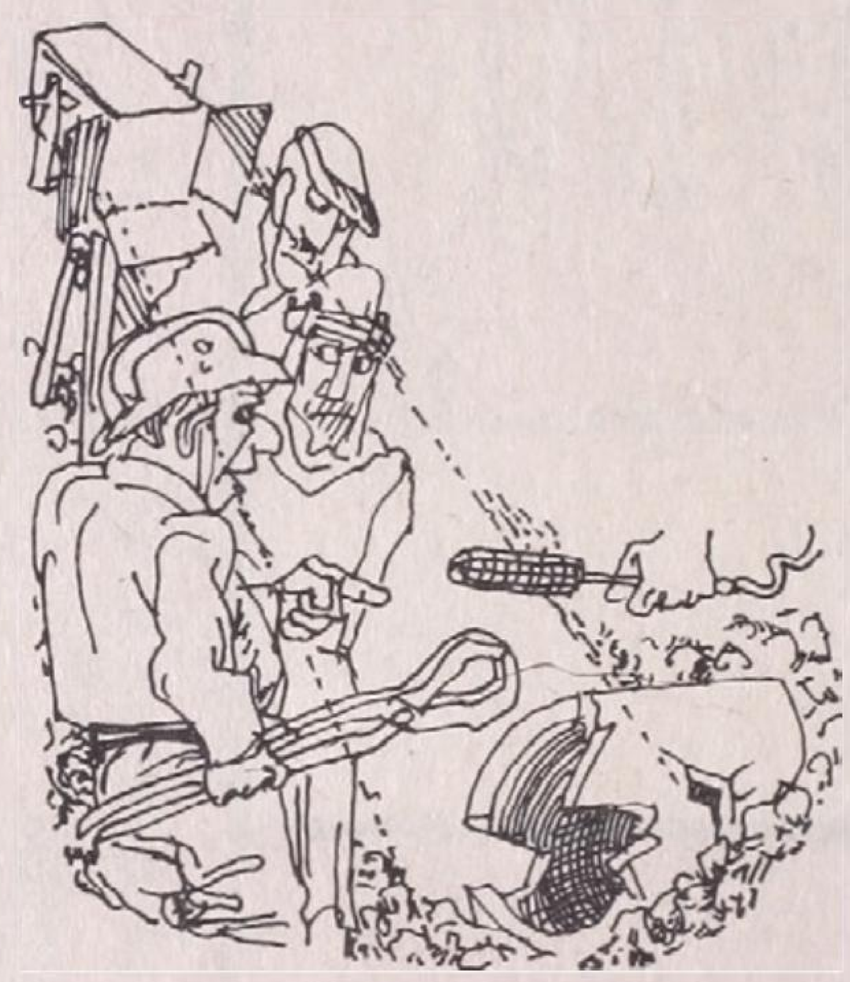
— Nézzük — hagyta jóvá a munkás.

— Itt ásni, ott aládúcolni, megfordítani, kiemelni, világos — szólt a mester. — Fog ez menni, mint a vízfolyás.

— Meghiszem azt — mosolygott a mérnök. — Én gondoltam ki.

— Állj! — csapott le a mester. — Hiányzik a biztonsági főelőadó aláírása!

— A fene...! — nyilatkozott meg a mérnök. — Megyek.

* * *

— Most már mehet — nézegették kedvtelve a tervet, három óra múlva.

— Akkor kezdeném — szólt a munkás.

— Ez a beszéd — vágták rá ketten.

* * *

Fél háromra kész lett a gödör, az előírt dúcolásokkal együtt. A mérnök kedvtelve nézegette. Háromra meghozták a telepről a kért segédeszközöket, kijöttek a központból és megjelent az üzemi fényképész is. A forgalmat ötszáz méteres körzetben leállították. Mire a modern technika összes, a telepen fellelhető vívmányát üzemkész állapotba helyezték, besteledett. Tíz perc múlva megjelent a helyszínen a központ áramfejlesztő kocsija, kis híján eltaposva a kanayarban a minisztériumi küldöttség autóját.

A munkásra új ruhát húztak.

— Akkor kezdeném — mondta.

— Indulunk — bólintott kipirult arccal a mester.

A mérnök tört angolsággal magyarázta a beduin küldöttségnek a munkafolyamatok sorrendjét.

A munkás beereszkedett a gödörbe, a kint állók a gödör széléhez tódultak. A központ reflektorai óriási sugarakban ontották a fényt.

A munkás rémülten vette észre, hogy semmit sem lát, a kinti tömeg elfogja előle a fényt. A helyzetet a televízió munkatársai oldották meg: stábjuk mikrofonostól-kamerástól-reflektorostól bemászott a gödörbe, szenzációs riportot csináltak az igazgatóval, lélegzetelállító felvételeket készítettek a repedésről, azután becsomagoltak és elmentek. Az igazgató munkavacsorára hívta meg a jelenlevőket: mindannyian kocsiba szálltak és elhajtottak. A mérnök az arab küldöttséget kísérte, a mester az igazgató feleségét.

A munkás egyedül maradt a csővel. Egy ideig nézte a hunyorgó reflektorokat, aztán kimászott a gödörből és hazament.

* * *

Reggel napsugarak kacérkodtak az ásító lyuk szélén. Kis idő múlva megjelent a munkás, nyomában két idegen. Az új mester és az új mérnök; mutatkoztak be. A régiek mától a központban dolgoznak.

— Akkor kezdeném — szólt a munkás.

— Rendben — egyezett bele a mérnök.

— Kezdjük — mondta a mester.

A munkás nekigyürkőzött, délre kész lett.

— Megvan — törölte meg a homlokát.

— Kész — lélegzett fel a mester.

— A kutyafáját, mégiscsak megcsináltuk. — húzta ki magát a mérnök.

— Akkor most betemetjük a gödröt — szólt a munkás.

— Be — mondta a mester.

— Úgy ám — rendelkezett a mérnök.

— Betont a tetejére — csapott a levegőbe a munkás.

— Aszfaltot — replikázott a mester.

— Príma lesz — bólintott a mérnök.

Fél nyolcra elkészültek.

* * *

— Nyomáspróba — vezényelt a mester.

— Megyünk — mondta a munkás.

— Természetes — hallatta a mérnök.

A cső állta a próbát.

— Dobjak még rá? — kérdezte a munkás.

— Dobj — bólintott a mester.

A munkás rádobott. A javított résztől húsz méterre gejzír fakadt a földből.

— Az ördög vigye el... — adott hangot véleményének a munkás.

— A mennykőbe — szólt a mester.

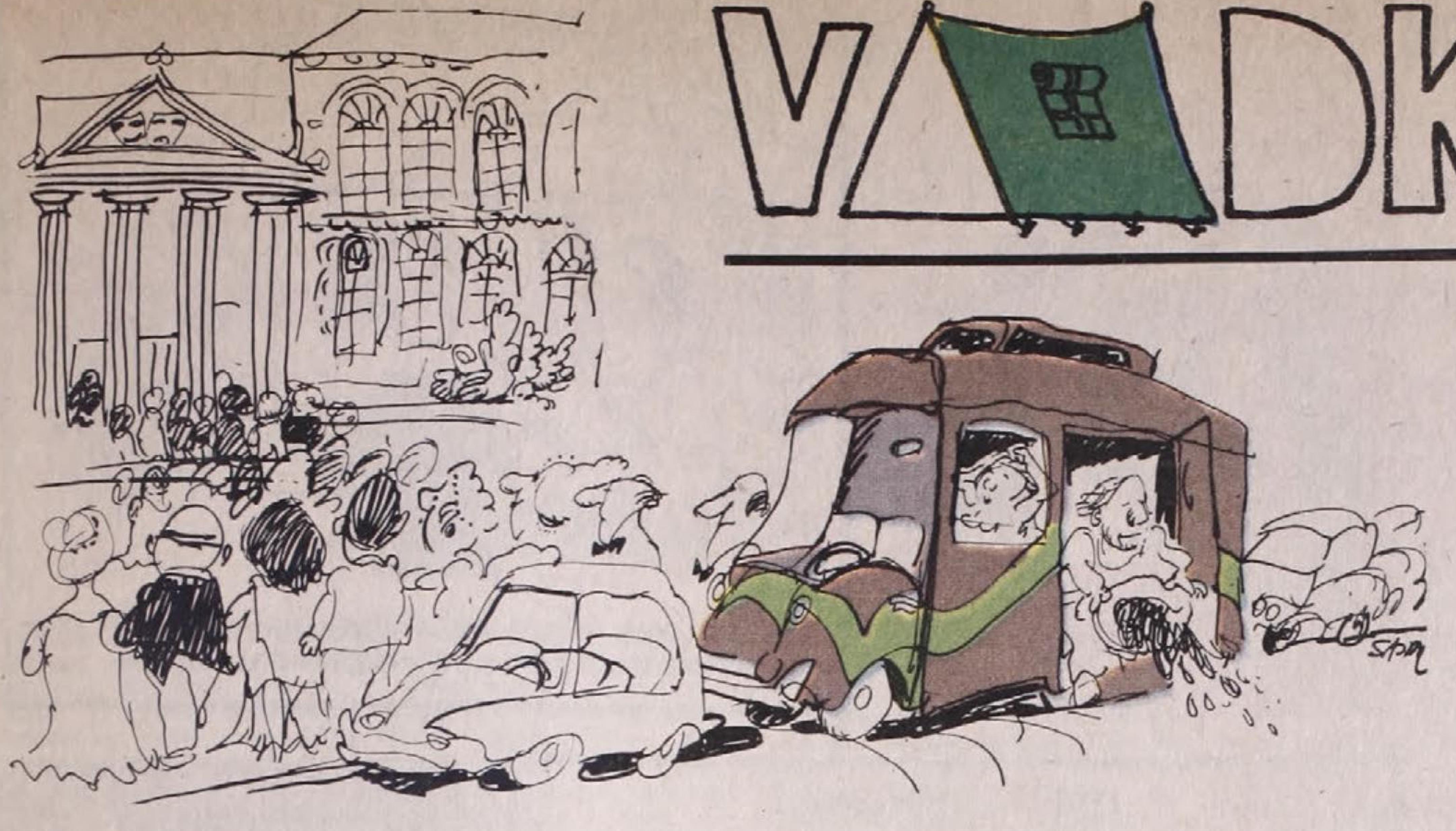
— Hogy az a... — járult hozzá a mérnök is.

Ezerkilencszáznyolcvankilenc, június harmincadikán este fél nyolckor, a javítástól néhány méterre, eltörött az új lakótelep vízvezetékének főnyomócsöve.

— Akkor kezdeném — szólt a munkás...

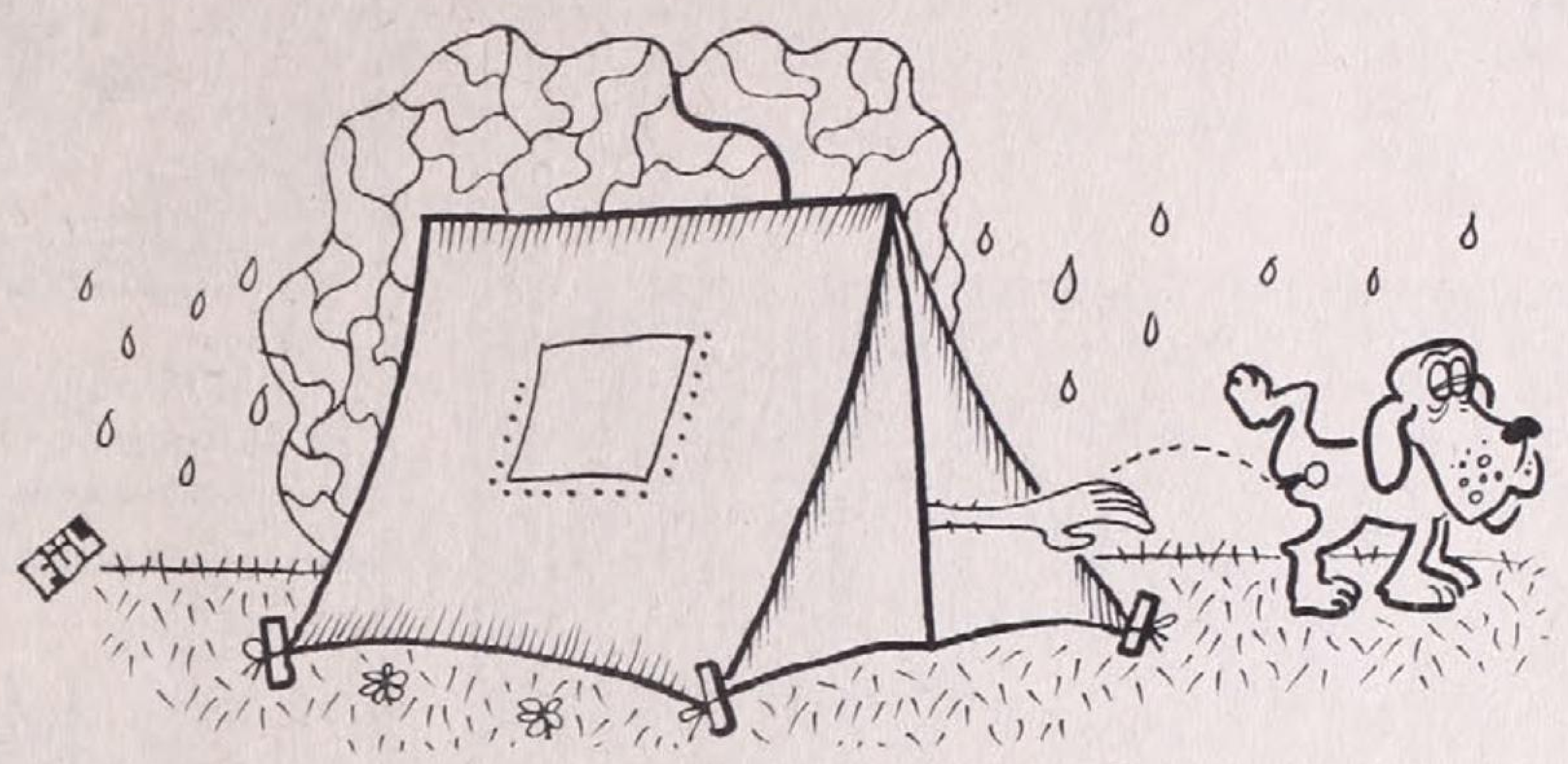

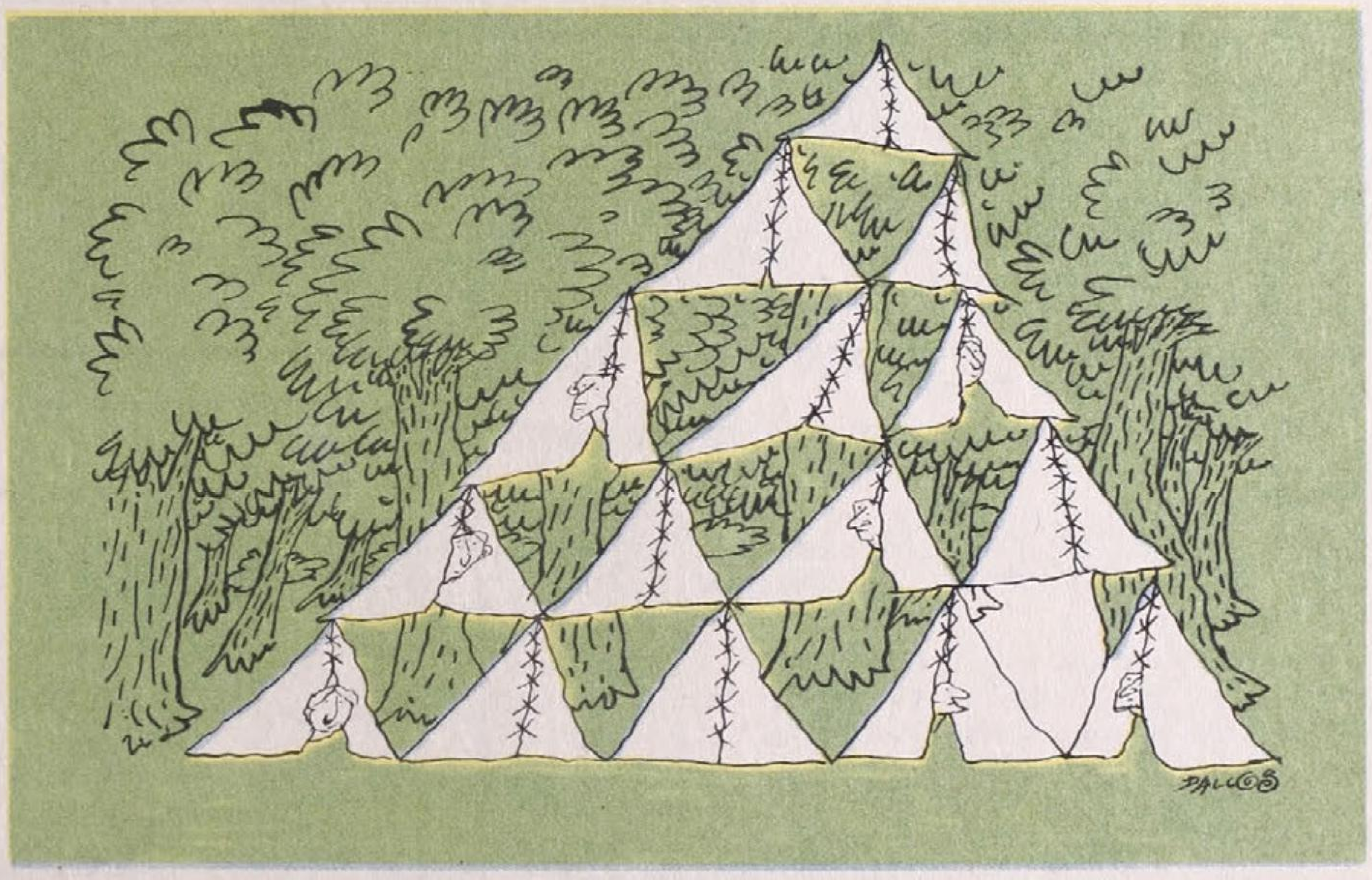
VADKEMPING

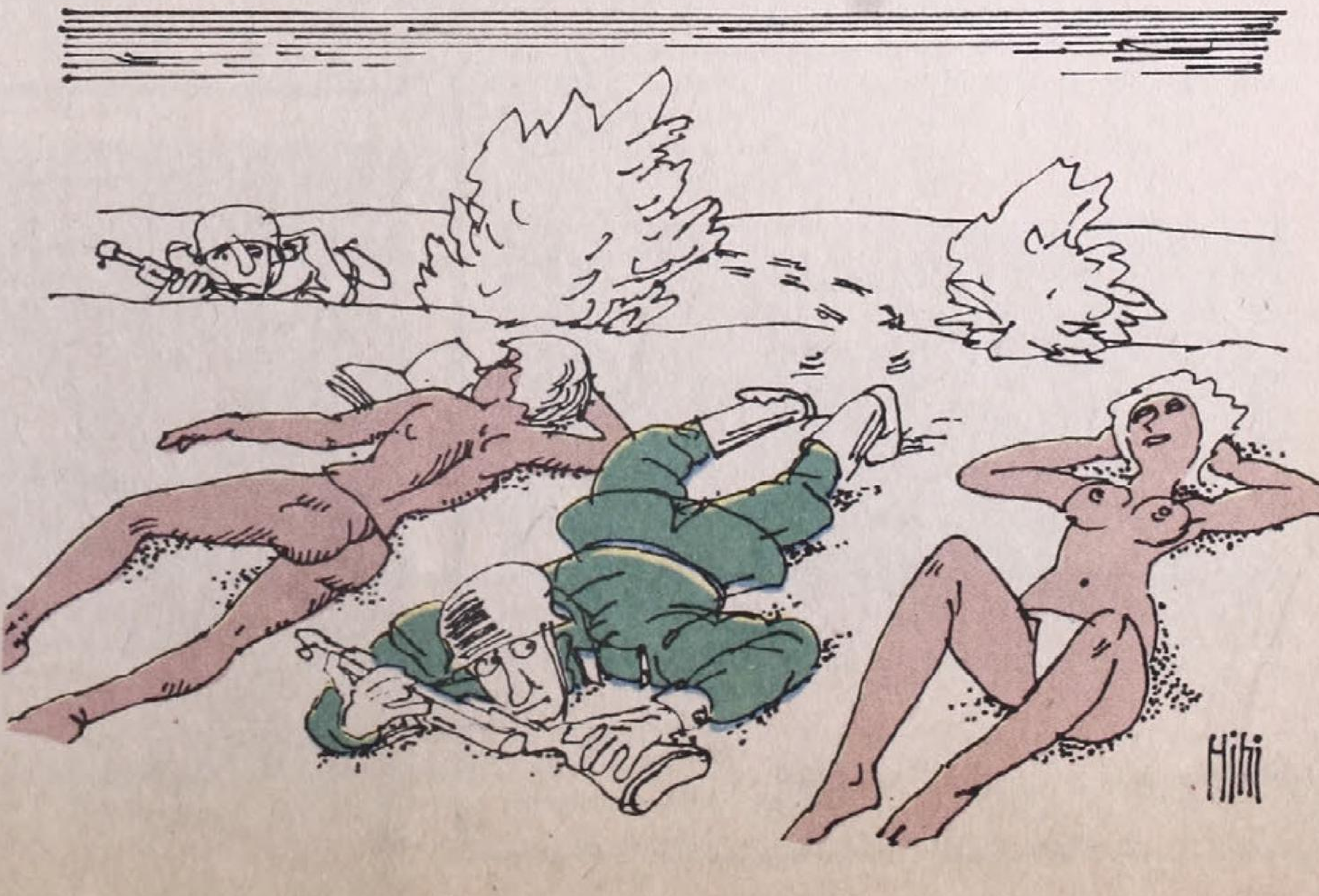
SAJDIK
BALÁZS-PIRI
VÁRNAI
FÜLÖP
DALLOS
HEGEDŰS

Kovács János 3800 forintos nyugdíjából vásárolt magának ételt, italt, kifizette a villany-, gáz- és a vízdíjat, a lakbért, majd a borozóban barátait vendégül látta, kétszer két decire. Végül elballagott az OTP-be s betett takarékkönyvébe 2000 forintot.
Anno 1969-ben.

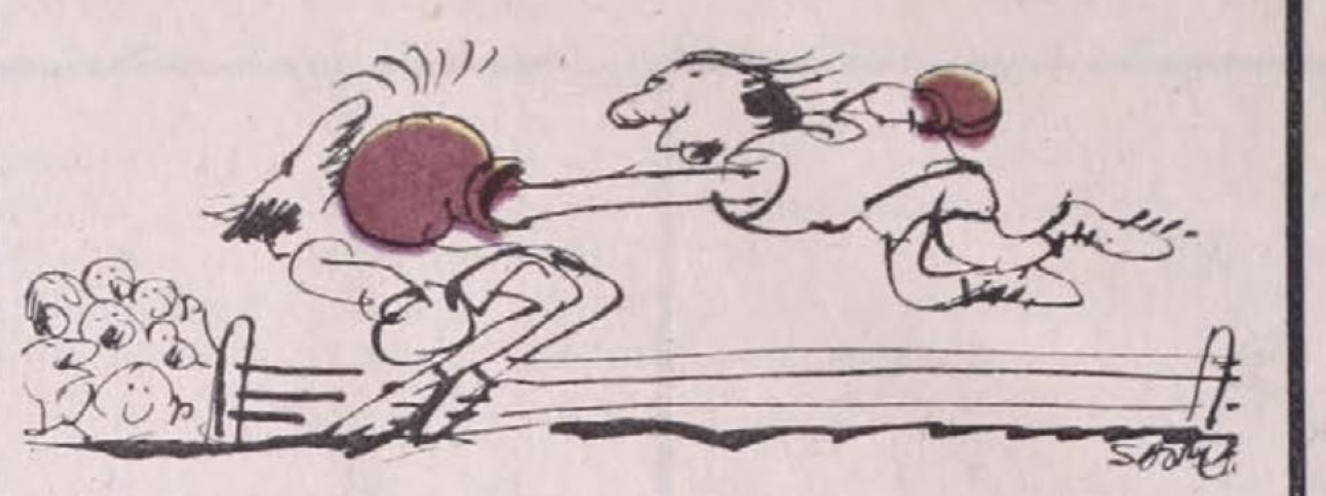
(besze)

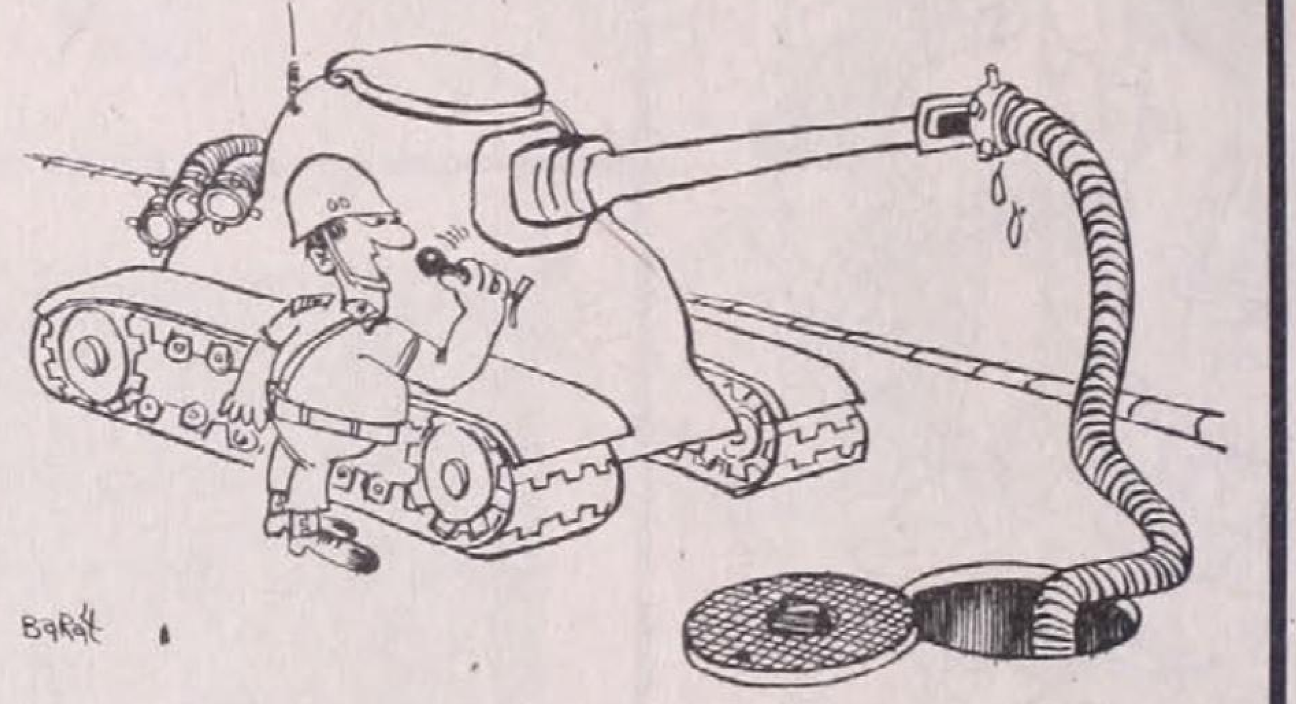
– Kár volt ide a hegytetőre építkezni. Itt nincsenek szomszédok, akik irigykedhetnének…

HANGULATJELENTÉS

– Különös dolog ez, egyre több örömöm van az ütéseimben!

LESZERELÉS UTÁN

FELIRAT

Nálunk a megszólítás: hontárs, sorstárs, vitatárs.

ESZMEI ZŰRZAVAR

– Csodában hisz?
– Pont abban ne?

RÉGI SZEMINÁRIUM

– Nálunk azért nem lehet kizsákmányolás, mert ha miénk a gyár, akkor mindenki önmaga alkalmazottja!
– Akkor azt mondja meg, mért fizetek én – magamnak ilyen pocsékul?!

T. Pártos Judit

KISVÁLLALKOZÓK

FOTÓSAROK

FALFIRKÁK

Kétféle ember van: az egyik szokott a falra firkálni, a másik nem.

A falfirka akárcsak az élet, igen változatos. Kiírhatjuk például kedvenc zenekarunk nevét, úgymint Edda, Bikini, Neoton Família, vagy éppen Állami Hangverseny Zenekar.

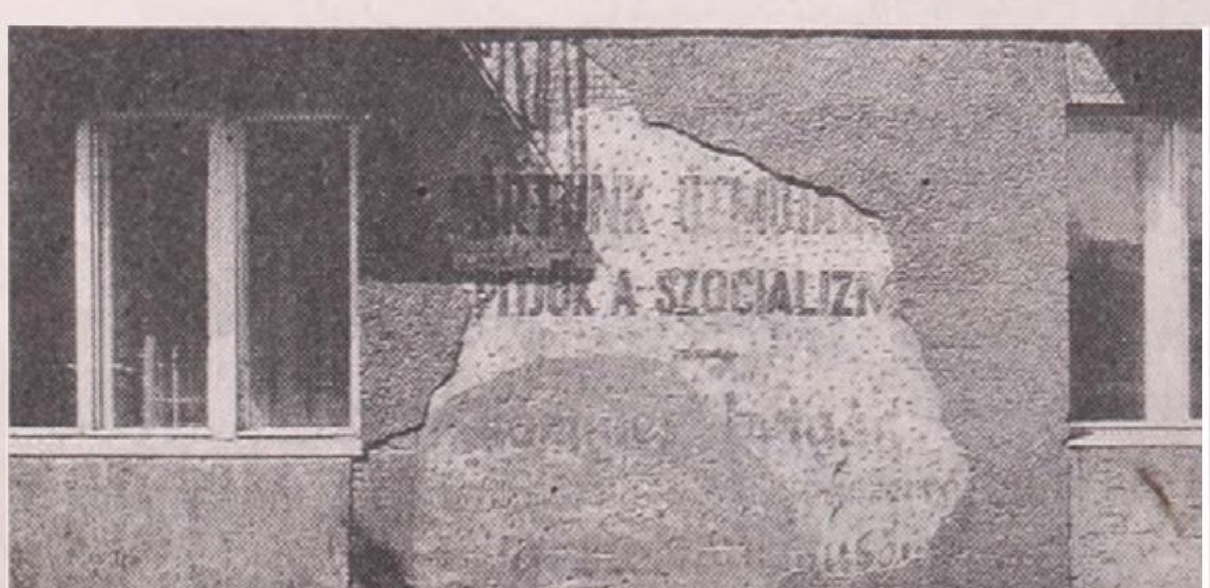
Felfesthetjük a legjobb labdarúgó csapat nevét: FTC, Fradi, Ferencváros, esetleg máltai labdarúgó válogatott.

Üzenetet pingálhatunk kedvesünknek: Szeretlek Erzsi, Várlak Béla, netán: Nem vártál meg Samantha Fox!

Régi templomok, várromok után a régészek mostanában a 30—40 évvel ezelőtt épült házak feliratait kutatják. A lehulló vakolat alól ugyanis egyre több helyen tűnik elő az eredeti írás, s bár a szöveg sokszor nehezen érthető és olvasható, a gyakorlott elmének sokat mondanak az ily módon előkerült hieroglifák.

(A képünkön látható feliratot az egykori mester minden bizonnyal társadalmi munkában pingálta a falra, ám az üzenet feltehetőleg így is eljutott a dolgozók széles tömegeihez: Pártunk útmutatásával építjük a szocializmust!)

efespé

(Balázs Béla felvétele)

SIMOR ANDRÁS

NAPZÁRTA

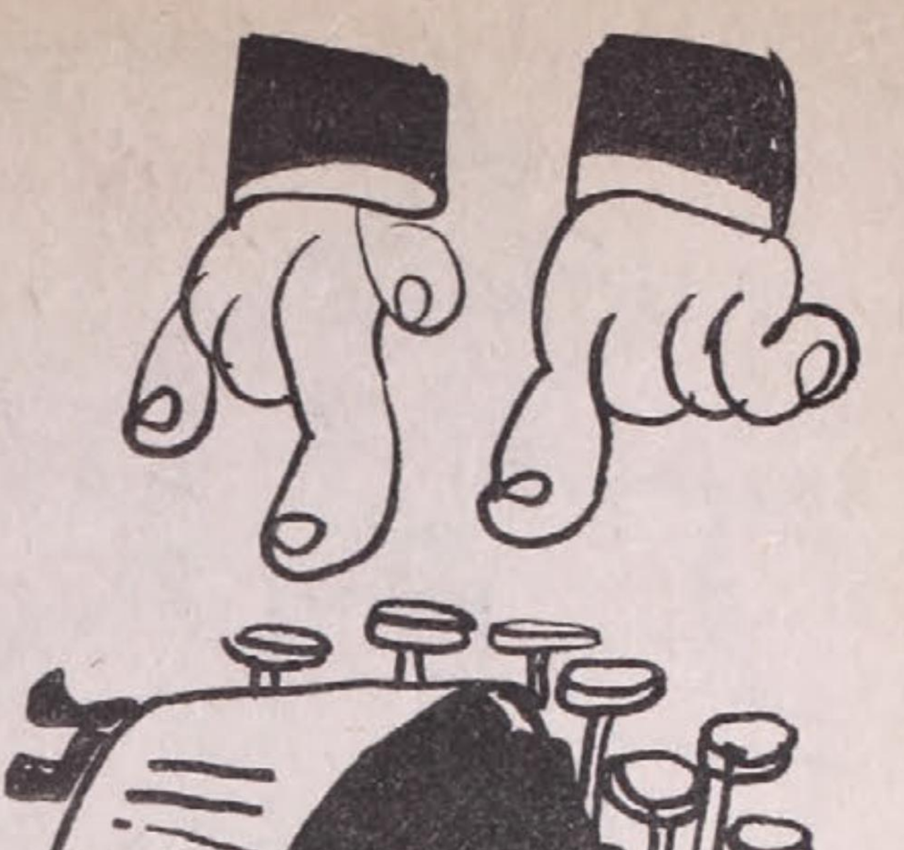
Ez is meg az is
bizakodik
az itteni fordulatokban
bizonygatják a lapok
mindenki bizakodik
kivéve
a bizalmatlanok
akiknek
nem jut
szocializmus
akik még megzavarják
az evolúciót.

KORKEDVEZMÉNYES NYUGDÍJ

– Nem értesz semmihez, mit fogsz csinálni egész nap?

AZ OLVASÓ ÍRJA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Hűtőtáskát; — Turmixgépet; — Erika típ. írógépet; — Bármilyen használt Legót; — Gépkocsiba való gyermek biztonsági ülést (jó állapotban levő használtat is); — Négyszemélyes felfújható gumicsónakot (szovjet gyártmány); — Pannónia cross- és export motorkerékpárokat roncs állapotút is, gyűjteménybe; — A Tarzan-sorozat 2., 4., 5., 6. és 9. számait; — Komár László 1978-ban, 81-ben és 82-ben megjelent kazettáit vagy lemezeit, régi Komár és Elvis újságcikkeket, képeket.

KÍNÁLNAK: Fiat 128 típ. autóhoz két darab doblemezt és jobb első sárvédőt; — 500 db sörösdobozt; — Fürdőszobai szárítót; — Ötkarú rézcsillárt; — Kiscentrifugát; — Két darab locsolókannát; — Virágtartót tíz cserépnek; — Kubai szivaros dobozokat; — Trabant gépkocsihoz emelőt; — Zsigulihoz való négy belső gumit; — Banáncserjét, évelő fuxiát, orchideákat, évelőket, díszcserjéket, futó- és hagyományos muskátlikat, tavirózsát.

CSERÉLNEK: Kisméretű kvarclámpát Legóra; — Junoszty fekete-fehér, kisképernyős tévét gépkocsiba való biztonsági gyermekülésre; — 12 V-os, kínai autós mini kompresszort, négyszemélyes, felfújható gumicsónakra; — Képes Rock Enciklopédiát, a Mi történt, Elvis? című könyvet és Elvis kazettát Komár László 1978-ban, 81-ben és 82-ben megjelent felvételeire, képeire és a róla szóló újságcikkekre; — Az IPM 1981—1988 között megjelent példányait Videoton gyártmányú sztereo rádiós-erősítőre; — A Ludas Matyi 1957—1988 között, a Füles 1967—1982 között és a Ludas Magazin 1982—1988 között megjelent bekötött illetve bekötetlen példányait bélyegekre, kéziszerszámokra (gyalu, csavarkulcsok, franciakulcsok stb.).

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

HOGY IS VAN EZ?

Amióta egyre több pénzintézet foglalkozik lakossági szolgáltatással, kialakult e téren egy új stílus. Egyfajta barátságos, udvarias hangnem, amivel a kedves, szolgálatkész ügyintéző megnyeri az ügyfeleket. Örömmel tapasztaltam, hogy ezt a korábban hatóságosdit játszó, kelletlen, morcos OTP-dolgozók is átveszik. Ezért lepett meg a következő eset.

Felháborodva jött egy ismerősöm, hogy a tőlem kapott — és szabályosan kiállított — takarékcsekket az OTP Bartók Béla u. és Vásárhelyi u. sarkán levő fiókja nem hajlandó beváltani, mert nem írtam rá a nevét.

Együtt kerestük fel az említett fiókot. A takarékcsekk-szerződés három lehetőséget ismer arra az esetre, ha a számlatulajdonos harmadik személynek csekkel fizet.

Az OTP ügyintézője azonban csak egyet. Kérdeztem a fiókvezetőt, de ő sem tudott többet. Így az általam kiállított csekk másodfokon is szabálytalannak ítéltetett. Kértem egy szerződési blankettát, de az nem volt. Apelláta sem.

A pénzt végül is hosszabb tortúra után fel tudtuk venni. Valami azért nem világos: vajon nem azért találták ki az OTP takarékcsekket, hogy egyszerűbb legyen némely pénzügyi manőver?

Benke Péter
Budapest

SAJNÁLJUK . . .

Ez évi 23. számunkban „Lőttek a szerenádnak" címmel jelent meg panaszos levél, amelyben érettségiző diákok azt kifogásolták, hogy május 11-én éjjel fél 11-kor a piros 76-os autóbusz nem vette fel őket a Ferihegyi úti megállóban. Ezért nem tudtak tanárnőjüknek szerenádot adni.

A BKV-tól az alábbi választ kaptuk:

„Sajnos a panaszt nem tudtuk kivizsgálni, mivel az autóbusz forgalmi rendszámának hiányában a gépkocsivezető kilétét megállapítani nem lehetett. A panaszos a követő autóbusz rendszámát felírta, de bejelentésében nem közölte.

Sajnáljuk a történteket, ezúton is szíves elnézésüket kérjük.

Kiss József
Sajtó- Prop. Szolg. vez."

* * *

Számunkra kissé furcsa, hogy a pontos dátum, időpont és a megálló közlése kevés volt ahhoz, hogy megállapítható legyen, ki volt a piros 76-os vezetője. Úgy hisszük, éjjel nem közlekednek olyan sűrűn a piros 76-osok ezen a vonalon, hogy ez problémát okozhatna. A menetlevélből, gondoljuk, kitűnik, hogy melyik busz merre jár és ki a vezetője. Vagy nem? (Egyébként a követő busz rendszáma: BU 60—31-es volt.)

(f. a.)

EJNYE, CERBONA!

Hosszú ideig tartott, amíg végre megismerkedtem a Cerbonával. Nem a minőségében kételkedtem, azt könnyen elhittem a reklámnak, hanem az ára volt túl magas. Végül győzött a kíváncsiság, megkóstoltam és rendszeres fogyasztója lettem.

Sajnos, a kedvelt 250 grammos, natur kukoricapehely árát nemrég 42,20-ról 44,50-re emelték. Tudomásul vettem és szidtam az inflációt.

Ezután jött a nagy csel! Natúr kukoricapehely a régi csomagolásban 32 forintért! Azt hittem, csoda történt. De nem. Alaposabban szemügyre véve a teljesen azonos dobozt, egy apró különbséget fedeztem fel rajta. Új töltőtömeg: 150 gramm. Ezt viszont már nem vettem tudomásul és szidtam a gyárat.

A megszokott 250 grammos csomagolás pedig megszűnt.

Azóta haragban vagyok a Cerbonával.

Szentkirályi Ágnes
Budapest

tücsök és bogár

Megjött a tyúkok tojókedve

A hír örvendetes, de a fotóval együtt — tyű, de goromba!

(A Somogy megyei Néplapból nyírta Gigler Péter, siófoki olvasónk)

donképpeni New York 320 négyzetméter föld kiterjedésű, ahol 7 millió 300 ezer ember van összezsúfolva. Ezek közül csaknem egymillió közsegélyen él,

Azért építenek olyan marha magas felhőkarcolókat!

(Beküldte Horváth László, nagykanizsai olvasónk)

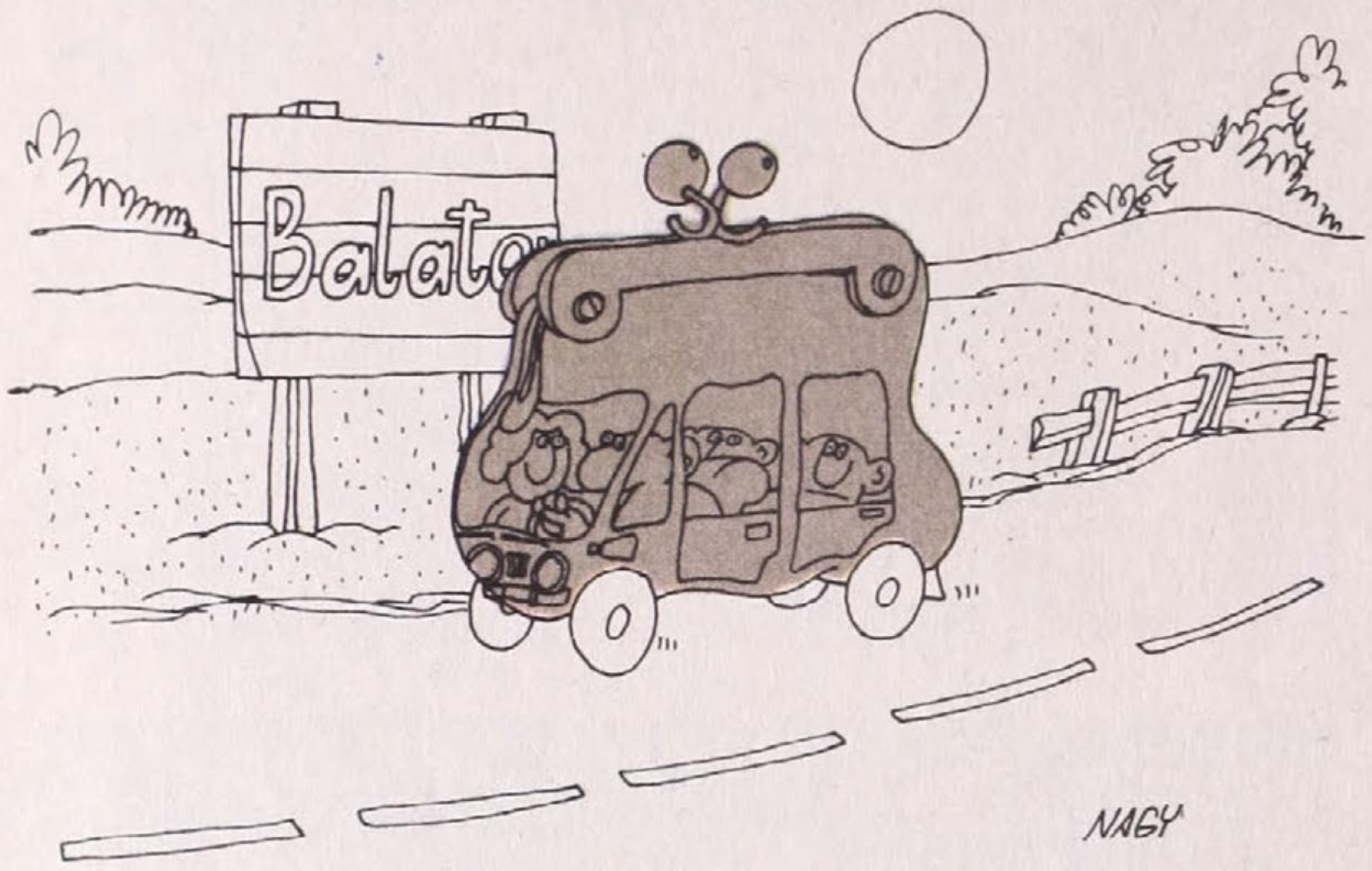
Orange Key környékén fehéren világít a víz. Már Kolumbusz felfedezte 1642-ben a fehér csíkokat, amikor a Santa Marián arrafelé hajózott, az

Ahhoz képest, hogy 1492-ben indult útnak, elég hamar odaért.

(A Reformban lelte Poczai Roland, ajkai olvasónk)

TOVÁBBKÉPZÉS

NYARALÓK

TRIBÜN

Jürgen Wegmann, a kitűnő nyugatnemet csatár panaszolta az egyik bajnoki mérkőzés után:
— Ma nemcsak a szerencse került el, de ráadásul még pechem is volt.

* * *

A szurkoló elégedetlen a szélső teljesítményével. Be is kiált az edzőnek:
— Mikor adod már el ezt az idiótát?
A mester felnez:
— Majd, ha feljebb mennek az árak az ócskapiacon.

* * *

Az edző büszkén nyilatkozik a mérkőzés után:
— A mai meccsen olyan fergeteges iramot diktáltunk, hogy még a labda sem tudta követni.

* * *

Szezonkezdet. A klub elnöke jó hangulatban tárgyal a csapatkapitánnyal.
— A bajnokságban végig kitűnő teljesítményt nyújtottál fiam. Ezért úgy gondoltam, hogy a negyedével felemelem a fizetésedet.
— Szó sem lehet róla — fortyan fel a játékos. — Legalább az ötödével kell, különben eligazolok innét.

* * *

A könyvnapon egyszerre jelenik meg két kiöregedőfélben lévő focicsillag önéletrajza. „Gól! Gól! Gól!" címmel a csatáré, „Szikla a viharban" címmel a beállósé.
— Kitűnő a könyved, öreg — mondja a csatár, amikor összefutnak a sátorban. — Ki írta?
— Örülök, hogy tetszik — mondja a beállós. — Kivel olvastattad fel?

ORVOSNÁL

című rejtvényünk helyes megfejtése:

— Ne mondjon ilyet. A bal lábam is ugyanennyi idős, és mégsem fáj.

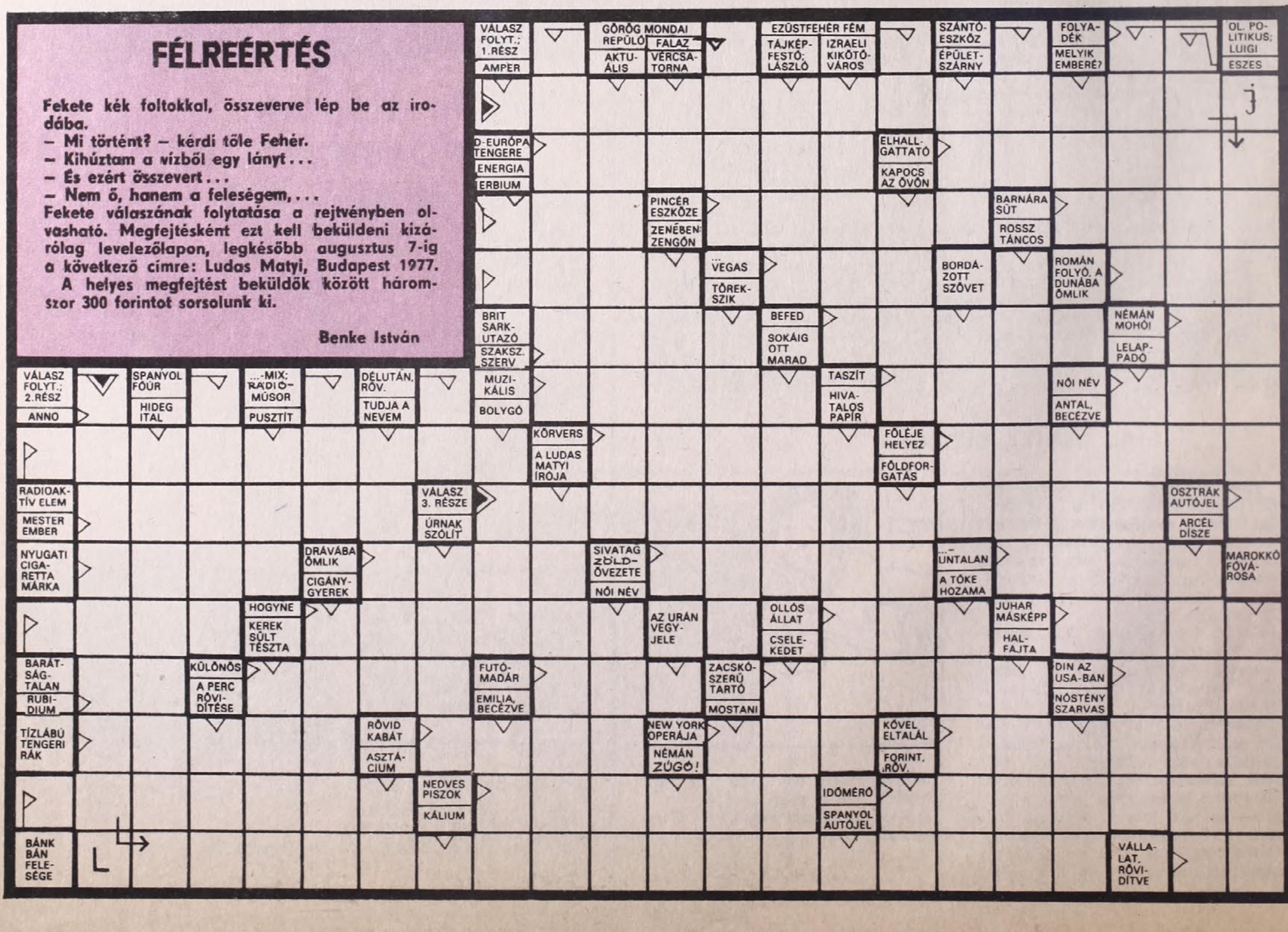
300-300 forintot nyert:

Simon György, Kőszárhegy, Lenin út 21. 8152.
Lajos Katalin, Gerendás, Dózsa u. 1/1. 5925.
Horváth László, Budapest, Szamuely út 19. 1093.

FÉLREÉRTÉS

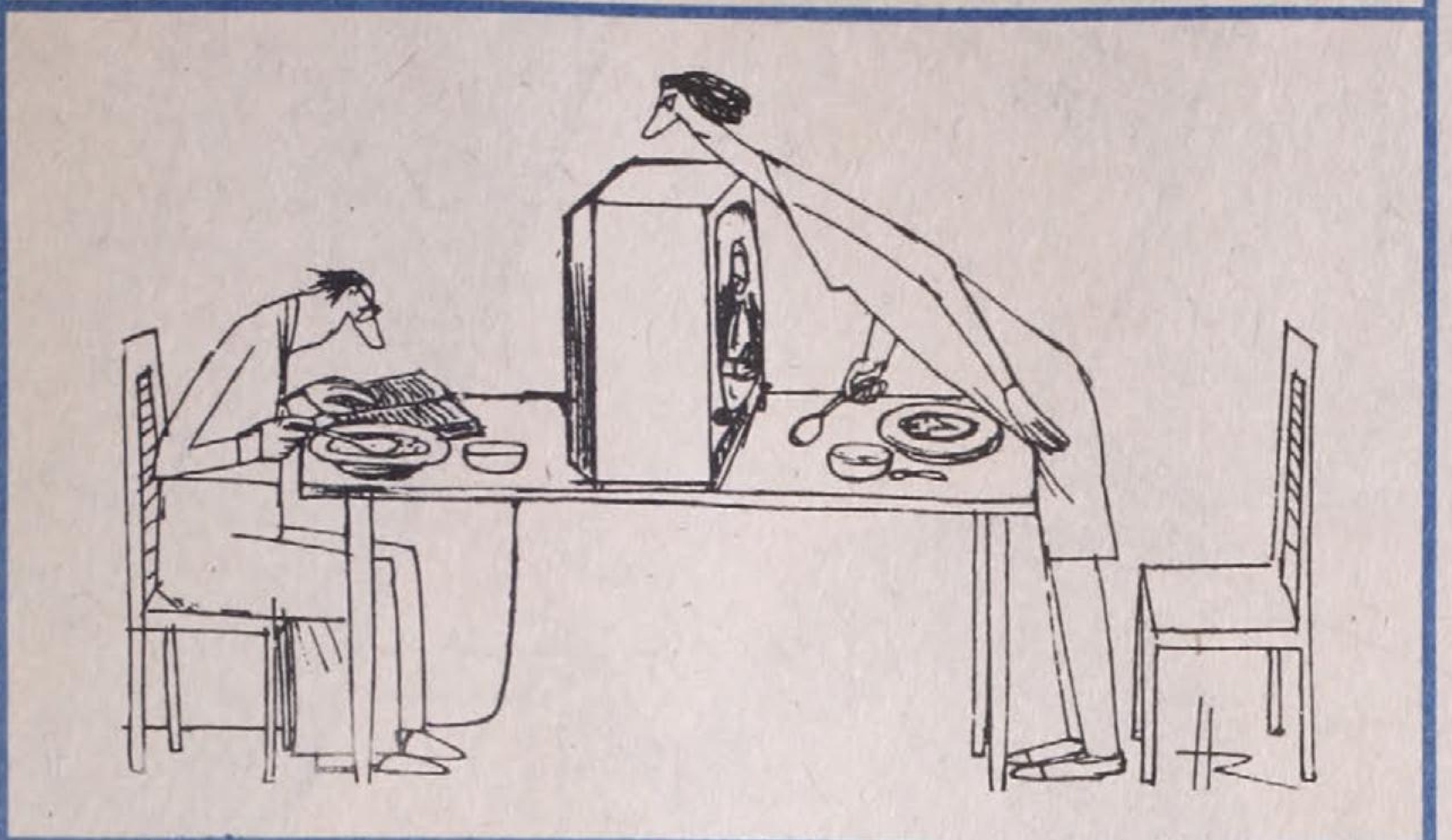
Fekete kék foltokkal, összeverve lép be az irodába.
– Mi történt? – kérdi tőle Fehér.
– Kihúztam a vízből egy lányt . . .
– És ezért összevert . . .
– Nem ő, hanem a feleségem, . . .
Fekete válaszának folytatása a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb augusztus 7-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 300 forintot sorsolunk ki.

Benke István

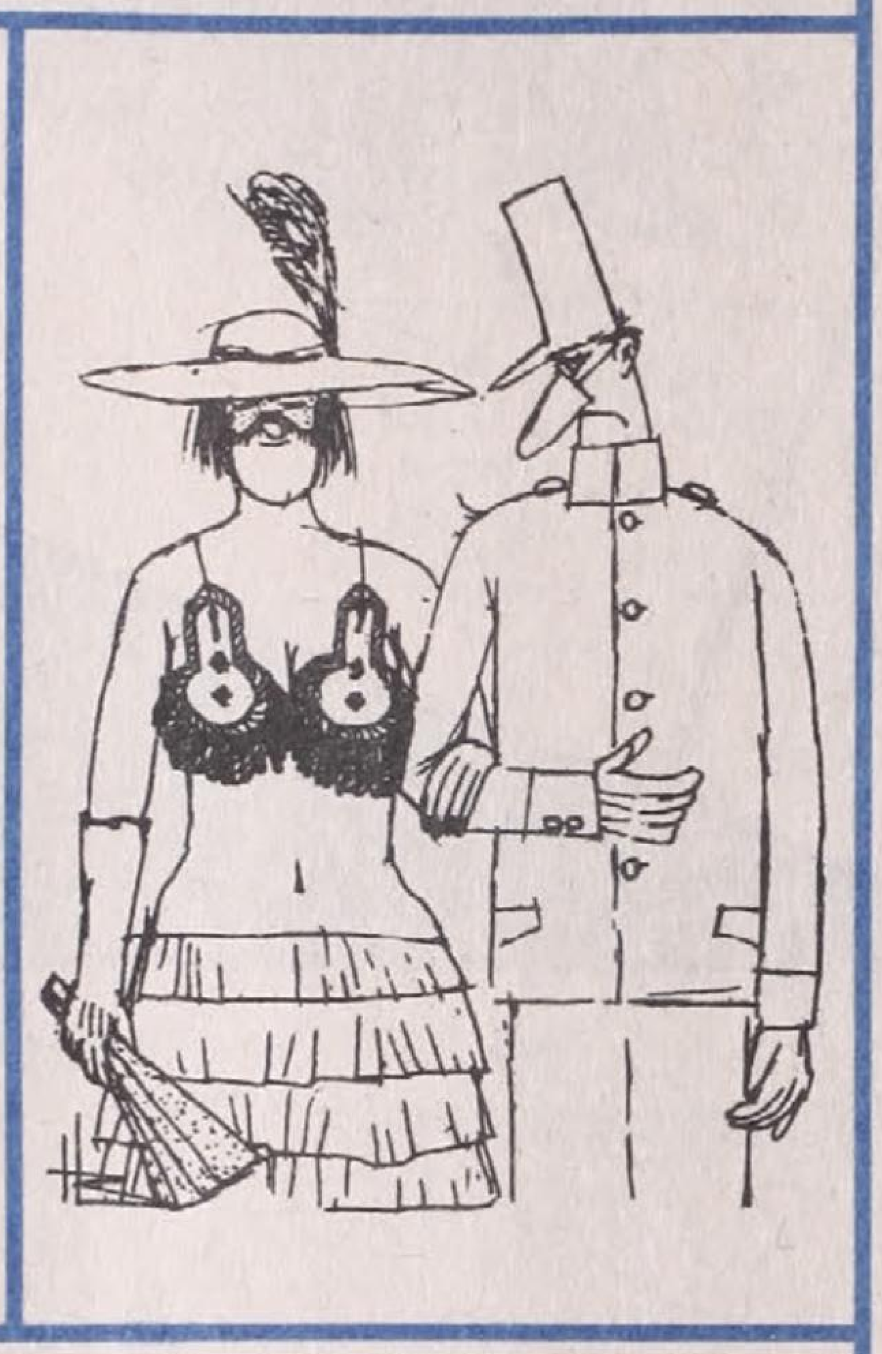

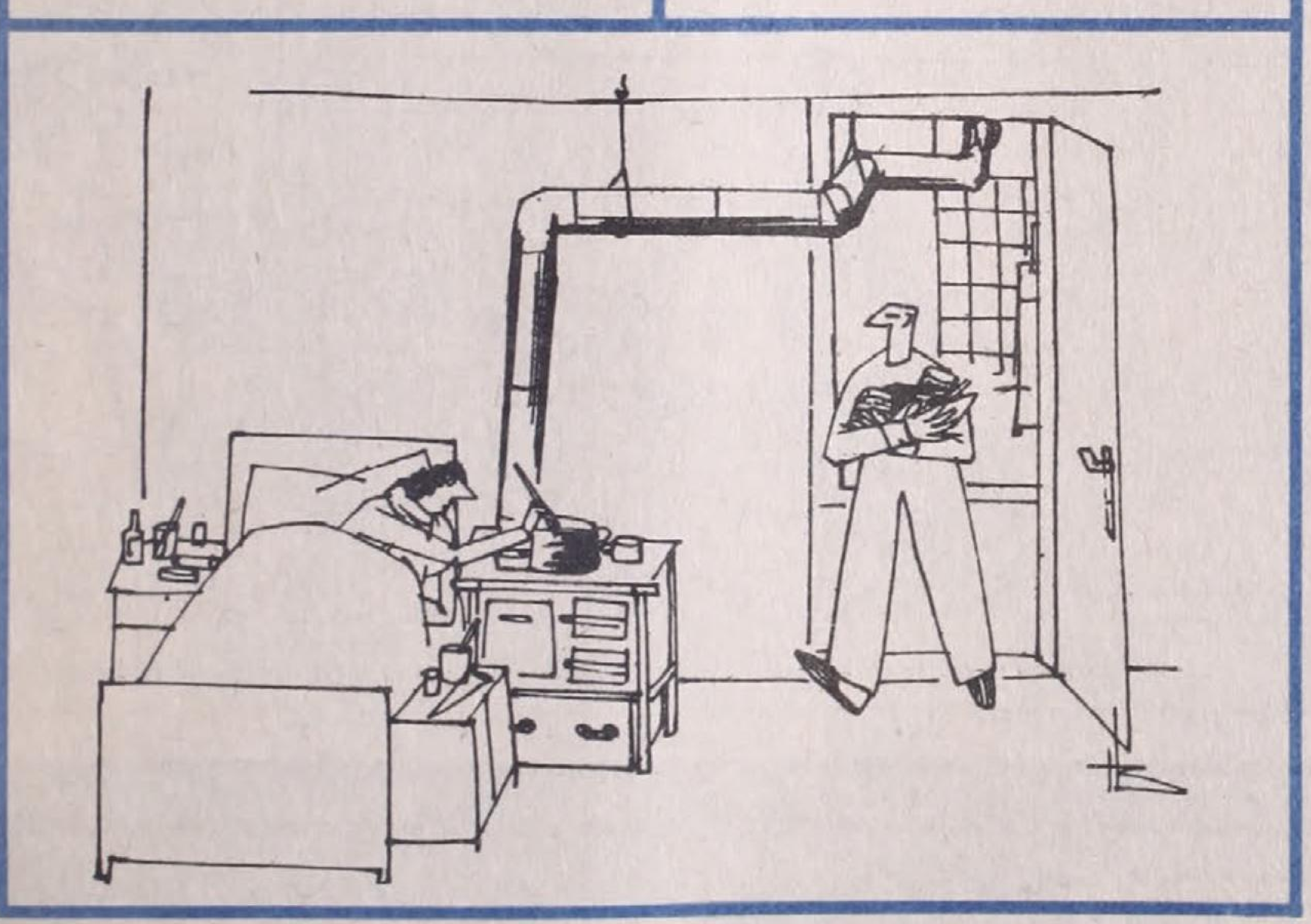
IMPORT HUMOR

EGY FÉRFI ÉS EGY NŐ
Henry Büttner rajzai a berlini Eulenspiegelből

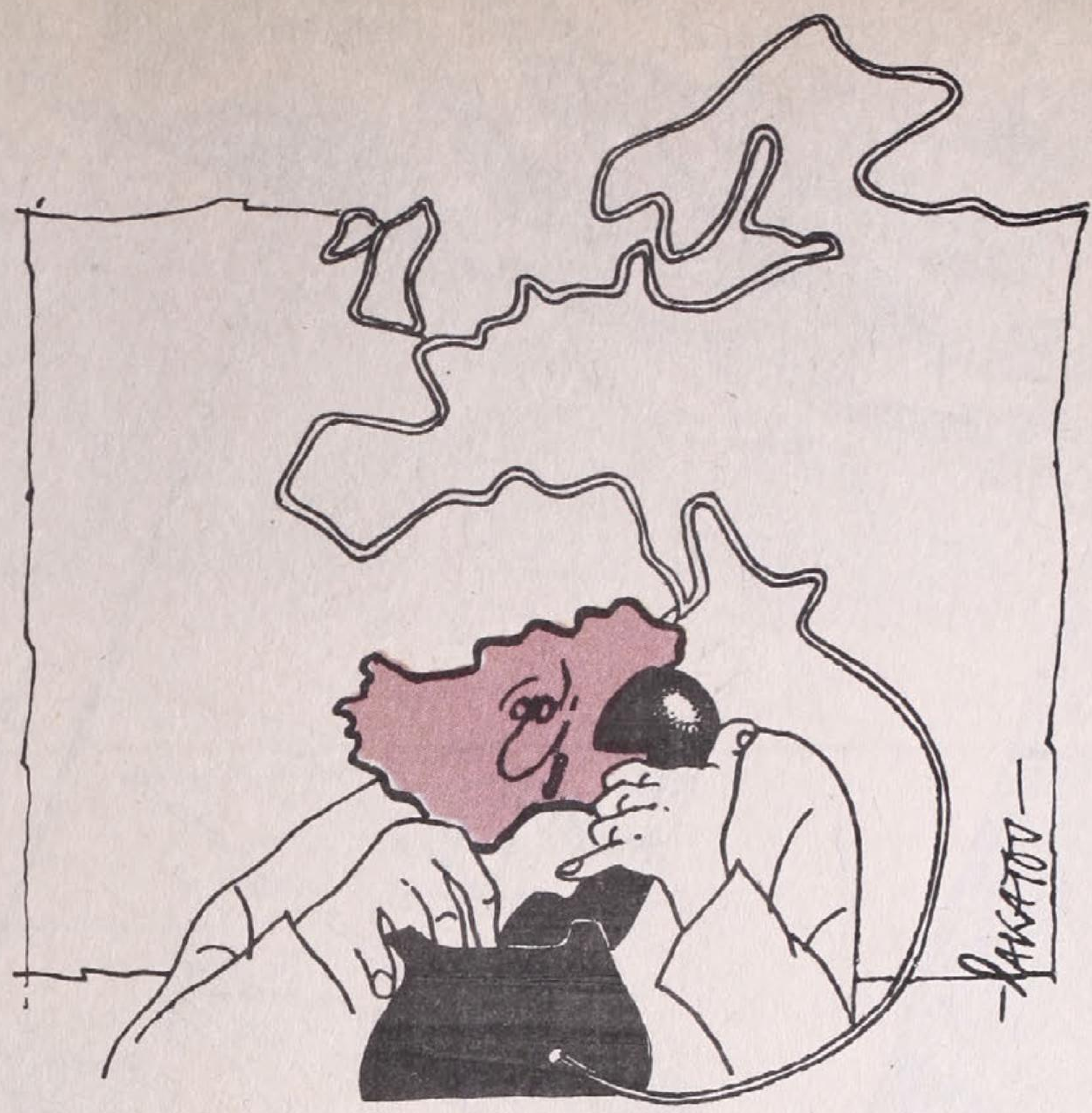

SEGÉLYKÉRŐ TELEFON

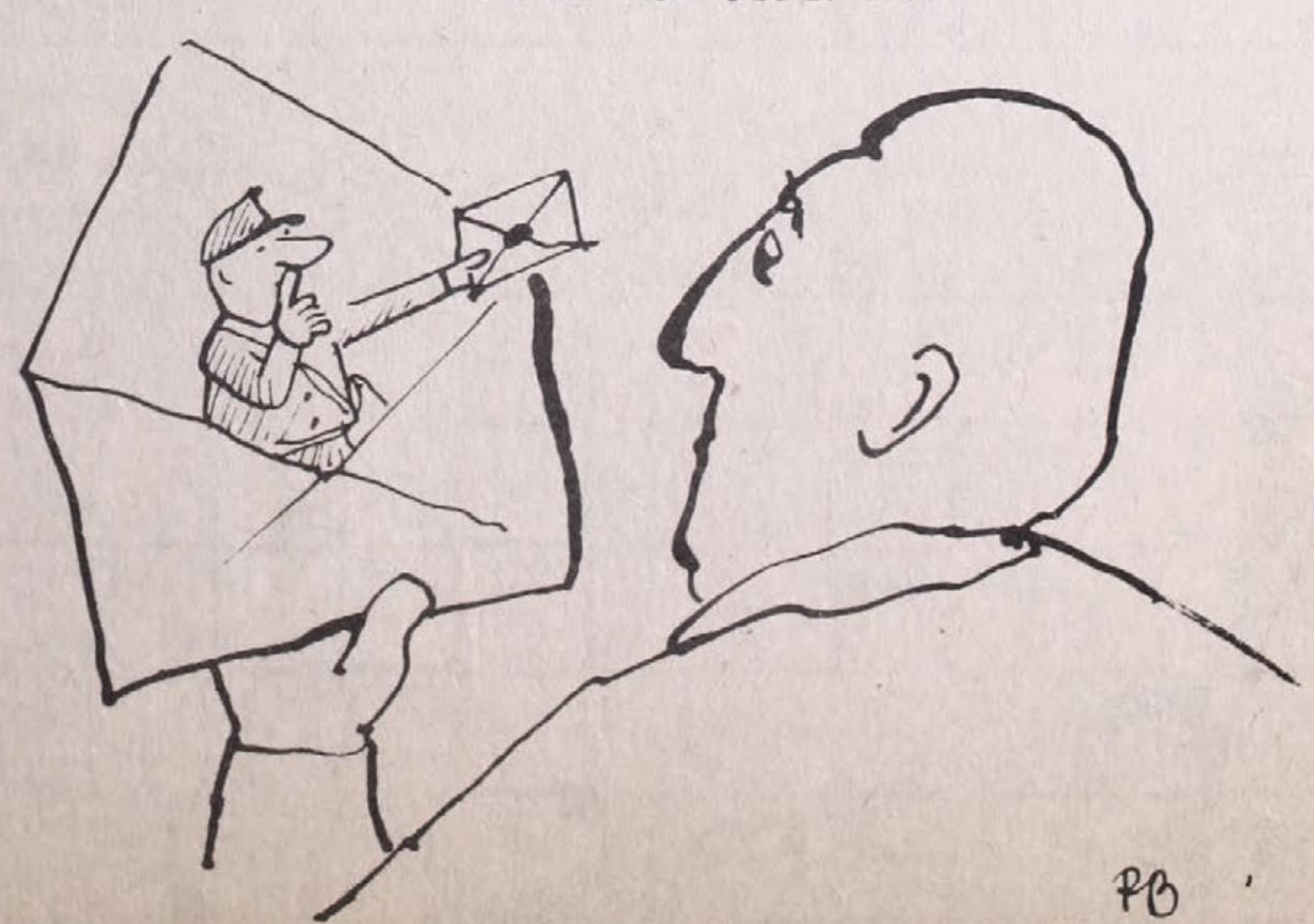

PRAKTIKUS KITÜNTETÉS

Mindenki olyan plecsnit akaszt rá, amilyet csak akar...

BIZALMAS KÜLDEMÉNY

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977

Telefon: 188-411

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 382-399, 384-300

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 25 Ft, negyedévre 75 Ft, egy évre 300 Ft.

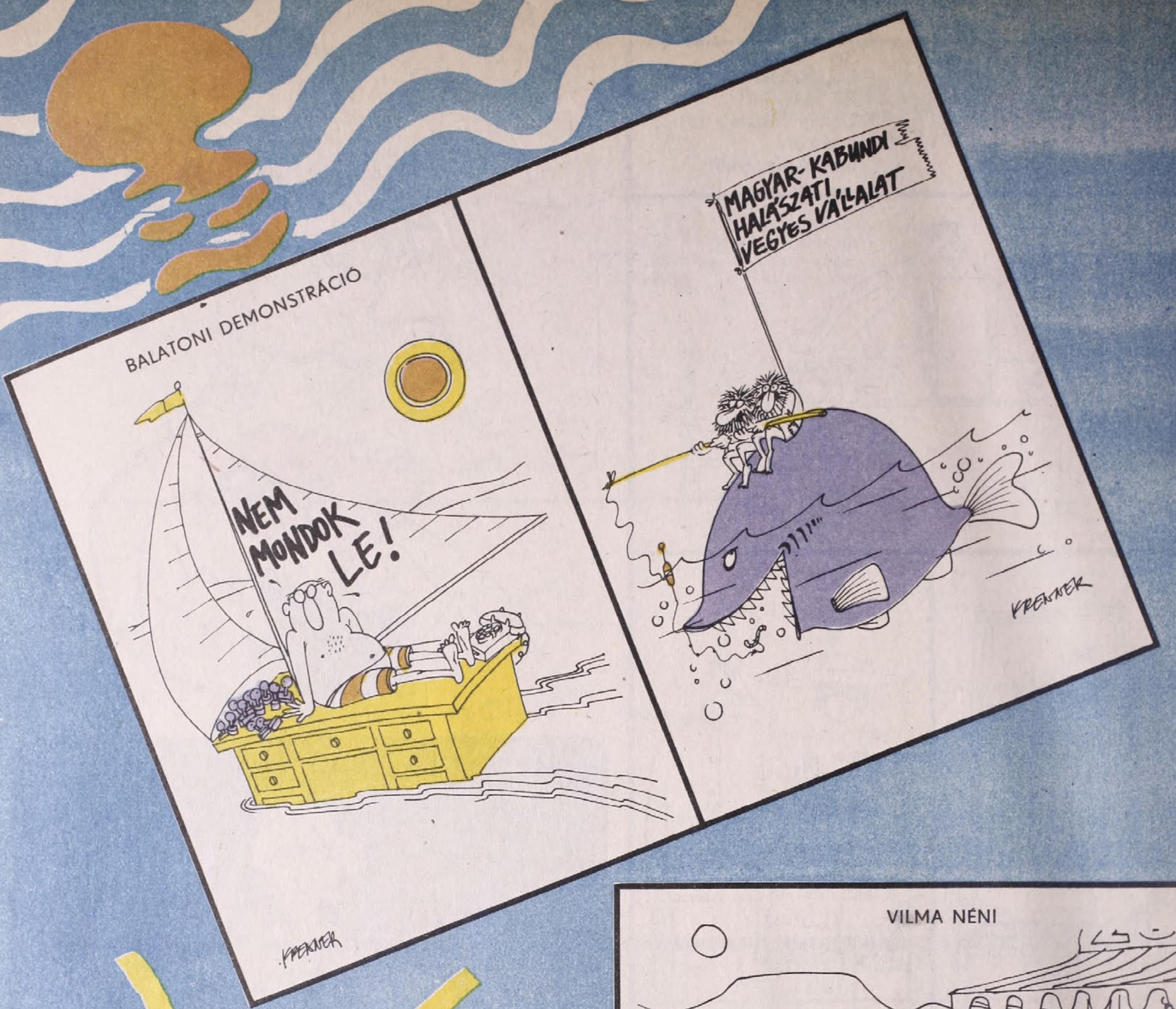
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

89.2308 31-66-22

Felelős vezető: GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató

HU ISSN 0134—0611

BALATONI DEMONSTRÁCIÓ

VÍZ, VÍZ...

VILMA NÉNI

– Megnyugodtam, hogy azt a rengeteg málnát nem öntötték a Magyar Tengerbe . . .!

KÖZHANGULAT

